

NUOTAKOS IŠRINKIMAS



Daug sergančių žmonių. aš negaliu iš karto prie visų priėti. Bet, klausykite.

² Bet aš labai džiaugiuosi vėl galėdamas būti čia, ši vakarą, šioje puikioje auditorijoje, šioje nuostabioje grupėje žmonių. Ir mums ateinant čia, prieš keletą minučių, žmonės stovėjo gatvėje, sakė, kad jie negali įeiti. Ir aš pasakiau: „Na, galbūt mes galime gauti šiek tiek vietos“. Ir jie neleido jiems ateiti. Taigi, aš labai atsiprašau, kad mes neturime jiems vietos. Jie pasakė, kad pusrūsio aukštas taip pat buvo pilnas. Mes labai apgailestaujame dėl to. Bet mes džiaugiamės, būdami čia ir esame laimingi, matydami visą šią nuostabią tarnautojų grupę, verslininkus čia, ir visas jūsų delegacijas iš įvairių šalies vietų.

³ Aš turėjau didelę privilegiją kalbėti ši rytą per pusryčius, ką aš tikrai branginu, turėdamas garbę pasisakyti prieš tokius nuostabius žmones. Aš kalbėjau tema „*Lukštas Nebus Paveldėtoju Kartu su Kviečiu*“. Ir aš neužbaigiau to. Ir tai nebuvo brolio kaltė. Jis bandė, kad administracija leistų mums pasilikti šiek tiek ilgiau, bet jam nepavyko to padaryti. Aš tikrai labai vertinu tai, broli Demos. Tai labai, labai puiku. Aš tikrai dėkoju jums už jūsų gerumą, kiekvienam iš jūsų. Bet jie tiesiog neleido mums to padaryti. Taigi, mes tiesiog turėjome— turėjome užbaigti. Aš paimsiu tai vėl, kitą kartą, kad galėčiau užbaigti: „*Lukštas Nebus Paveldėtoju Kartu su Kviečiu*“. Ar jūs supratote tai, jūs, kurie buvote čia? Aš tikiuosi, kad buvo pasakyta užtektinai, kad būtų galim suprasti tai.

⁴ Taigi, aš žinau, ši vakarą, čia taip pat yra viešos diskusijos, taigi aš nenoriu jūsų per ilgai užlaikyti, kad jūs neprasileistumėte to. Kadangi, aš manau, kad tai tikrai buvo vertingas dalykas sekmininkiško tikėjimo žmonėms, tos viešos diskusijos, kurias mes matėme praeitą vakarą. Tiesiog puiki grupelė žmonių, puikūs atsakymai, tiesūs. Aš jaučiausi tikrai puikiai, matydamas tai. Aš tikiuosi, kad Viešpats palaimins tai, ši vakarą. Ir kiekvienas, kas žvelgs į tai, te jie patiki. Tai būtų mano nuoširdi malda.

⁵ Ir šiandien ateina tiek daug pranešimų paštu ir per skambučius, kad daugelis buvo išgydyti šiame susirinkime. Aš taip džiaugiuosi tuo. Matant sergančius žmones, toks jau mano tarnavimas.

⁶ Aš—aš išeinu čia pamokslauti. Aš, jūs žinote, aš nesu pamokslininkas. Bet aš, su ta savo Kentukio gramatika, „-his, -haint“, ir—ir visais tais žodžiais, taigi, aš—aš negaliu vadinti savęs, kaip mes tai vadiname, šiuolaikinių dienų pamokslininku.

Aš—aš negaliu užimti šios vietos, kadangi aš—aš neturiu išsilavinimo.

⁷ Bet man patinka išreikšti kitiems tai, ką aš žinau apie Tai, ar ką aš jaučiu, kad žinau apie Tai, kitiems, kaip aš To išmokau, koks Jis man yra. Jis visas mano gyvenimas, viskas, ko aš kada nors galėjau tikėtis, ir daug daugiau nei aš kada galėčiau pagalvoti, aš vargiai galėjau turėti draugą, žemeje, kai aš buvau mažas berniukas. Bet aš tikrai esu dėkingas už puikius draugus šiandien.

⁸ Aš esu. . . [Brolis sako: „Turime šiek tiek problemų, čia gale nesigirdi, broli Branhamai. Prieikite arčiau“—Red.] O, aš labai atsiprašau. Jis pasakė, kad aš—aš čia kažkur, ne centre.

⁹ Taigi, kad pereitume tiesiai prie tarnavimo, atsiverskime skaitymui kai kurias Rašto vietas. Man—man visada patinka skaityti Bibliją, kadangi Tai yra Dievo Žodis. Aš tuo tikiu. Ir aš tikiu, kad Tai - neklystantis Dievo Žodis. Ir taigi, aš čia turiu užsirašęs keletą Rašto vietų, ir kai kurias pastabas, kuriomis aš norėčiau remtis, keletą minučių, galbūt keturiasdešimt penkias.

¹⁰ Ir tuomet mes išeisime laiku, kad vėl ši vakarą galėtume pažiūrėti šias nuostabias viešas diskusijas. Ir aš tikiuosi, kad Dievas ir toliau jus laimins. Ir aš žinau, ką jums reikia padaryti. Ir taigi, ši vakarą, aš turėčiau važiuoti į Tusoną, suprantate, taigi, jūs galite įsivaizduoti. Tai dešimties valandų kelionė.

¹¹ Ir aš išvykstu į užjūrį, ir man turi atlikti geltonosios karštinės injekciją dėl testo, ryte provincijoje. Todėl aš—aš turiu ten nuvykti. Anądien, aš turėjau atidėti, ir jie nepriims vėl atsakymo „ne“. Ir aš turiu priimti dar vieną dėl stabilgėis ir šiltinės, ir savo pastiprinamuosius.

¹² Taigi, aš toks dėkingas už šią galimybę, ir—ir už šį puikų susirinkimą, kurį mes turėjome prieš suvažiavimą. Tai tikrai sujaudivo mano širdį. Jūs esate puiki grupelė. Aš tikiuosi, kad Dievas palaimins jus.

¹³ Kai kada nors didinga valanda. . . Ta didžiulė pabaisa, gulinti ten, kuri prieš kelias dienas apsvirtė ten Aliaskoje, vėl pakėlė savo uodegą ši rytą, kažkur netoli Vašingtono. Jis gali labai lengvai nueiti šiuo keliu. Ir jeigu Šventoji Dvasia aiškiai man pasakys. . .

¹⁴ Kažkas atsiliepė. . . paklausdamas manęs: „Ar tai įvyks čia, broli Branhamai?“ Ne, aš to nežinau. Aš tiesiog nežinau, kol aš sužinau. Tai tiesa.

¹⁵ Aš visada noriu būti sąžiningas su jumis. Aš tiesiog nedarau prielaidų, nepriimu jokių idėjų ar kažko, kuo aš tikiu, ar kažką panašaus. Kai aš sakau jums, kad tai turi būti. Na, pirma, Jis turi man pasakyti, ir tuomet aš pasakysiu jums. Aš—aš žinau, kad pasaulis yra sukretimo būsenoje. Mes esame laiko pabaigoje. Bet vienas dalykas, aš bandžiau būti. . .

16 Brolis Šakarian kalbėjo ši ryta, kaip jis praeidavo pro maldos eiles, prieidavo ten ir paimdavo tas maldos korteles, dar prieš žmonėms ateinant, ir žvelgė į juos, žiūrėjo ar—ar pasakiau jiems tai, ką jie buvo ten užrašę. Jie ant jų užrašydavo visokiausius dalykus, žinote, ir jis tik norėjo pamatyti, ar tai buvo teisinga. Jis pasakė, kad iš visų šimtų, kuriuos jis patikrino, nebuvo nei vienos neteisingos. Niekada nebus nė vienos neteisingos, suprantate, kadangi, kol tai yra Dievas. Jeigu aš kada nors į tai įtrauksiu save, tai jau nuo pat pradžių tai bus neteisinga.

17 Mergaitė, kurios tėvas dabar sėdi ir klausosi manęs, ne taip seniai atėjo pas mane. Ji susapnavo sapną. Ji paklausė: „Broli Branhamai, ką reiškia šis sapnas?“

18 Aš atsakiau: „Aš nežinau, sese. Aš turėsiu tai sužinoti, jeigu Viešpaties man pasakys“. Taigi, aš nuėjau ir bandžiau klausti Viešpaties, ir Jis niekada man nepasakė.

19 Mergaitė vėl sugrįžo. Ji paklausė: „Na, kur dabar mano sapno išaiškinimas?“

20 Aš pasakiau: „Ateik čia, brangioji, atsisėsk“. Aš pasakiau: „Tavo tėvas ir mama yra labai geri mano draugai. Supranti? Ir jie atkeliavo visą tą kelią iš Kanados, išėję į pensiją, ir apsigyveno čia su manimi. Jie tiki tuo, ką aš bandau pasakyti. Ir aš niekada savo gyvenime niekam nesakiau nieko neteisingo, sąmoningai. Jeigu aš . . . Aš manau, kad aš žinau, ką reiškia sapnas. Bet tol, kol aš pats pamatysiu sapną, ir tuomet Jis pasakys man, ką jis reiškia, aš galėsiu tau pasakyti. Supranti, jeigu aš kažką prasimanyčiau, tai galbūt bus laikas, kai tau prireiks manęs tarp gyvenimo ir mirties, ir tuomet tu žinosi, ar tikėti manimi ar ne“.

21 Jeigu aš sakau ką nors Viešpaties Vardu, tai iš tikrųjų taip yra. Tai, Kas man tai pasakė. Ir iki šiol, per visus tuos metus, visame pasaulyje ir aplink pasaulį, Tai nė karto nesuklydo. Kadangi . . . Ir, taigi, jūs žinote, kad žmogaus esybė negali būti ant tiek neklystanti. Tam prireiks Dievo Dvasios, kad tai padarytų.

22 Ir dabar, aš turiu Žinią, už kurią aš esu atsakingas. Ir daugelį kartų tarp žmonių, aš buvau laikomas, na, galbūt kažkas, kas tiesiog neprisėdo ir neapgalvojo minutėlę, kad aš buvau, o, baises žmogus, kad aš nemylėjau žmonių, ir aš visada juos plakdavau. Ir taip nėra. Taip nėra. Aš myliu žmones. Bet, žinote, meilė yra pataisanti.

23 Jeigu jūsų berniukas sėdėtų ten gatvėje, ir jūs saktumėte: „Jaunyli, brangusis, aš nenoriu, kad tu būtum ten . . .“ Ir mašinos lekia šalia jo, ir jūs parvedate jį. Jis ir vėl išbėga. Na, jums derėtų duoti jam pastabą. Jeigu jūs mylite jį, jūs tai padarysite. Jūs turite padaryti.

24 Jeigu jūs matote upe plaukiantį žmogų, tiesiai link krioklių, mažoje valtėlėje, ir jūs žinote, kad ta valtis nuskęs, kai ji pasieks

tuos krioklius, argi jūs nesakytumėte: „Džonai, tau reikėtų šiek tiek pagalvoti, galbūt tu neįveiksi to?“ Jeigu aš žinočiau, kad jis neįveiks to, aš tiesiog ištraukčiau jį iš valtės, jeigu aš galėčiau, kadangi meilė tai daro.

²⁵ Ir dabar, šiuose pamoksluose, kuriuos aš kalbu, aš niekada nebandau įnešti jokio mokymo ir taip toliau. Aš—aš tai darau savo bažnyčioje. Bet štai čia, tarp vyrų ir moterų, kurie yra iš skirtingų denominacijų ir su skirtingomis idėjomis, aš tiesiog bandau paimti tai švelnioje formoje, paaiškinti; bet pakankamai tiek, jeigu jūs esate gimę iš Dievo Dvasios, aš tikiu, kad jūs suprasite, ką aš turiu galvoje, tarp krikščionių vyrų, metodistų, baptistų, presbiterionų, ir daugiau.

²⁶ Taigi, šį vakarą, aš noriu kreiptis į Pradžios 24-ą skyrių. Aš noriu perskaityti . . . pradedant nuo Pradžios 24-o skyriaus 12-os eilutės.

Ir jis meldėsi: „O VIEŠPATIE . . .mano šeimnininko Abrahamo Dieve, aš meldžiu tave, suteik sėkmę man šiandien ir parodyk gerumą mano šeimnininkui Abrahamui.

Štai aš stoviu prie vandens šulinio; ir miesto vyrų dukterys ateina pasisemti vandens;

Ir teįvyksta, kad panelė, kurios aš paprašysiu: „Prašau palenk savo ašotį, ir duok man atsigerti; ir ji atsakytų: „Gerk, aš ir tavo kupranugarius pagirdysiu“; tebūna ji ta, kurią tu paskyrei savo tarnui Izaokui; taip aš žinosiu, kad tu parodei man gerumą. . .mano šeimnininkui“.

²⁷ Ir tuomet Apreiškimo Knygoje. Pradžios - tai pirmoji knyga Biblijoje. Taigi, paskutinėje Biblijos knygoje, aš noriu perskaityti Apreiškimo 21-ą skyrių, 9-tą eilutę.

²⁸ Mes žinome, kad ši Rašto vieta iš Pradžios, čia . . .Jūs perskaitykite visą skyrių, jeigu norite. Tai Dievas išsiunčia Eliziejų. Ar, atsiprašau, Abrahamas išsiunčia Eliziejų, kad išrinktų Izaokui nuotaką. Ir gražioji Rebeka išėjo, ir tobulas atsakymas į malda, kurią—kurią Eliziejus, Abrahamo tarnas, ką tik pasimeldė.

Taigi, Apreiškimo 21-as skyrius, 9-a eilutė.

Ir pas mane atėjo vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, pilnus septynių paskutinių negandų, ir kalbėjo su manimi, sakydamas: „Ateik čia, ir aš parodysiu tau nuotaką, Avinėlio žmoną.

²⁹ Taigi, todėl kaip tekstą šį vakarą aš noriu paimti: „Nuotakos Išrinkimas“. Ir tai yra, jeigu mano brolis, kuris daro įrašus, įrašys tai garsajuostėje, kurią jūs galite paimti ir išplatinti.

³⁰ Ir taigi, tai iš tikro nereiškia, kad aš kalbu tai tik čia esančiam susirinkimui, bet šios garsajuostės keliauja po visą pasaulį. Jos yra išverčiamos, praktiškai, o, į daugybę kalbų,

net pagoniškuose kraštuose, visame pasaulyje. Mes siunčiame tas garsajuostas nemokamai, bažnyčios bendruomenei. Ir jos yra išverčiamos. Ir šios garsajuostės keliauja per visas Afrikos džiungles, į Indiją ir aplink pasaulį.

Dabar, Nuotakos išrinkimas!

³¹ Įvairiuose gyvenimo dalykuose mums yra suteikiamas pasirinkimas. Pats gyvenimo būdas - yra pasirinkimas. Mes turime teisę pasirinkti savąjį kelią, pasirinkti savo būdą, kuriuo mes norime gyventi.

³² Išsilavinimas - yra pasirinkimas. Mes galime pasirinkti, ar mes būsime išsilavinę, ar mes nebūsime išsilavinę. Tai pasirinkimas, kurį mes turime.

³³ Teisinga ir neteisinga - yra pasirinkimas. Kiekvienas vyras, kiekviena moteris, vaikas ir mergina, turi pasirinkti, ar jie stengsis gyventi teisingai ar gyventi neteisingai. Tai pasirinkimas.

Pasirinkimas - tai didingas dalykas.

³⁴ Jūsų Amžinosios paskirties vieta - yra pasirinkimas. Ir galbūt ši vakara, kas nors iš jūsų padarys ši-ši pasirinkimą, tur jūs praleisite Amžinybę, dar prieš pasibaigiant šiam tarnavimui ši vakara. Vieną kartą bus laikas, kad, jeigu jūs atmetėte Dievą daugelį kartų, vieną kartą bus laikas, kai jūs atmesite Jį paskutinį kartą. Yra linija tarp malonės ir teismo. Ir tai yra pavojingas dalykas vyrui ar moteriai, vaikinui ar merginai, peržengti tą liniją, nes atgal sugrįžimo nebebus, kai jūs peržengsite šią ribą. Taigi, ši vakara, tai galbūt bus laikas, kai daugelis priims savo-savo sprendimą, kur jie praleis nesibaigiančią Amžinybę.

³⁵ Yra dar kitas pasirinkimas, kurį mes turime gyvenime, tai - gyvenimo partneris. Jaunuoliui ar merginai, išžengiantiems į gyvenimą, buvo-buvo duota teisė pasirinkti. Jaunuolis pasirenka. Mergina turi teisę priimti tai ar atmesti. Bet tai vis tiek išlieka pasirinkimas, iš abiejų pusių. Abu vyras ir moteris, jie turi teisę pasirinkti.

Taip pat, jūs kaip krikščionis, turite pasirinkimą.

³⁶ Čia Amerikoje, jūs dar galite pasirinkti bažnyčią, kurią jūs galite lankyti. Tai jūsų, amerikiečių, privilegija, kad galite pasirinkti bet kurią bažnyčią, kuriai jūs norite priklausyti. Tai pasirinkimas. Jūs galite nelankyti nei vienos iš jų, jeigu jūs nenorite. Bet jeigu jūs norite pakeisti iš Metodistų į Baptistų, ar iš Katalikų į Protestantų, ir taip toliau, niekas negali jums pasakyti ar priversti jus eiti į kokią tai bažnyčią. Tai mūsų-tai mūsų laisvė. Tokia yra mūsų demokratija. Kiekvienas žmogus pats gali pasirinkti. Religijos laisvė, ir tai didelis dalykas. Dieve padėk mums išlaikyti tai, kaip galima ilgiau.

37 Jūs taip pat turite pasirinkimą. Ar... Kai jūs pasirenkate šią bažnyčią, jūs galite pasirinkti, ar tai bus ši bažnyčia, ar jūs pasirinksite kitą bažnyčią, kuri nuves jus į jūsų Amžinosios paskirties vietą. Jūs galite pasirinkti bažnyčią, kuri turi tam tikrą mokymą, kur jūs galbūt galvojate, kad tas mokymas, tai būtent tai, ko jūs norite. Ar, kitą bažnyčią, kuri turi savo mokymą.

38 Ir tuomet, yra Dievo Žodis, kurį jūs galite pasirinkti. Jūs turite padaryti pasirinkimą.

Tarp mūsų yra nerašytas pasirinkimo įstatymas.

39 Aš manau, kad tai buvo Elijas, vieną kartą, ant Karmelio kalno, po užbaigiamojo pasirodymo, didžiąją krizės valandą, prie kurios mes tiesiog dabar jau priartėjome. Ir tikriausiai, tai galite būti jūs ar aš, ši vakarą, kurie padarysime šį pasirinkimą, kaip Karmelio kalno išgyvenimas. Atvirai kalbant, aš manau, kad tai dabar vyksta visame pasaulyje. Tačiau greitai ateis laikas, kai jūs turėsite padaryti pasirinkimą.

40 Ir jūs vyrai čia, iš savo denominacinių bažnyčių, tiesiog patikėkite tuo, kad valanda jau atėjo, kai jums reikės padaryti pasirinkimą. Jūs arba įeisisite į Pasaulio Tarybą, arba jūs daugiau nebebūsime denominacija. Jūs turėsite tai padaryti, ir tas pasirinkimas labai greit ateis.

41 Ir tai taip pat yra pavojingas dalykas, laukti, kol ateis ta paskutinioji valanda, kadangi jūs galbūt priimsite kažką, ko jūs niekada negalėsite atsikratyti. Jūs žinote, yra laikas, kai jūs galite būti išpėti, tuomet, jeigu jūs peržengsite šią perspėjimo liniją, tuomet jūs jau esate paženklinti kitoje pusėje, turintys žymę.

42 Atsimenate, kai ateidavo jubiliejaus metai ir kunigas jodavo su savo trimitu, trimituodamas, kad kiekvienas vergas gali išeiti į laisvę. Bet jeigu jie atsisakydavo priimti savo laisvę, tuomet jis turėjo būti nuvedamas prie šventyklos, prie stulpo, ir yla jam pradurdavo ausį, ir tuomet jis visam laikui likdavo tarnauti šeimininkui. Tai buvo uždedama ant jo ausies, kaip provaizdis girdėjimo. „Tikėjimas ateina iš klausymo“. Jis girdėjo tą trimitą, bet jis nenorėjo jo klausyti.

43 Ir daugelį kartų vyrai ir moterys girdi Dievo Tiesą, ir mato ją įrodytą ir patvirtiną - Tiesą, bet, taigi jie nenori Jos klausytis. Yra kažkokia kita priežastis. Yra kažkoks kitas pasirinkimas, kurį jie turi, nei kad susidurti su Tiesa ir faktais, todėl jų ausys yra užkimštos Evangelijai. Jie daugiau niekada Jos nebeišgirs. Mano patarimas jums, kai Dievas kalba į jūsų širdį, jūs veikite nedelsiant.

44 Elijas suteikė jiems pasirinkimą, kur jie turėjo: „Jūs pasirinkite šią dieną, kam jūs tarnausite. Jeigu Dievas yra Dievas, tarnaukite Jam. Bet jeigu Baalas yra Dievas, tarnaukite jam“.

⁴⁵ Taigi, kaip mes matome, visi tie natūralūs dalykai yra provaizdis dvasinių dalykų, kaip mes praėjome tai mūsų šio ryto pamokoje, kaip saulė ir jos prigimtis. Tai buvo mano pirmoji Biblija. Prieš man dar perskaitant puslapį iš Biblijos, aš pažinojau Dievą. Kadangi Biblija parašyta visur, gamtoje, ir tai tiesiog atitinka su Dievo Žodžiu: kaip gamtos mirtis, palaidojimas, prisikėlimas; ir saulė pakyla, pereina, leidžiasi, miršta, vėl pakyla. Yra tiek daug dalykų, kuriuos mes galime paimti kaip provaizdžius, Dievas gamtoje, kur mes, dėl šio pamokslu, turime apeiti.

⁴⁶ Taigi, jeigu dvasinis, ar, natūralus yra provaizdis dvasinio, tuomet nuotakos pasirinkimas, natūraliai - yra provaizdis Nuotakos pasirinkimo, Nuotakos, dvasiškai.

⁴⁷ Taigi, tai yra rimtas dalykas, kai mes ruošiamės pasirinkti žmoną, vyrą, nes įžadai čia yra: „kol mirtis mūsų neišskirs“. Štai kaip mes turėtume to laikytis. Ir jūs padarote tą įžadą prieš Dievą, tuomet tik mirtis išskirs jus. Ir aš manau, mes turėtume. . . Vyras, savo sveikame prote, kuris planuoja ateitį, jis turėtų būti labai atsargus, pasirinkdamas tą žmoną. Būkite atsargūs, tai ką jūs darote. Ir moteris, pasirinkdama vyrą, ar priimdama vyro pasirinkimą, turėtų būti tikrai atsargi dėl to, ką ji daro, ir ypač šiomis dienomis. Vyras turėtų apgalvoti ir melstis, prieš jam pasirenkant žmoną.

⁴⁸ Aš manau, šiandien, kodėl turime. . . Dabar tiek daug skyrybų atvejų, kad Amerikoje, skyrybų atvejais, mes pirmaujame pasaulyje. Mes esame priekyje viso likusio pasaulio. Skyrybų čia, šioje tautoje, daugiau nei bet kur kitur, bet turėtų būti, ir galvoja - tai krikščioniška tauta. Kokia gėda, mūsų skyrybų teismai! Aš manau, priežastis tame, kad vyrai pasitraukė nuo Dievo, ir moterys pasitraukė nuo Dievo.

⁴⁹ Ir mes randame, kad, jei vyras meldėsi ir moteris meldėsi dėl to reikalo; žvelgtų ne tik į gražias akis, ar į stambius tvirtus pečius, ar kažką panašaus, ar kažkokius meilės jausmus; bet pirma žvelgtų į Dievą, ir paklaustų: „Ar tai Tavo planas?“

⁵⁰ Aš manau, šiandien tiek daug apgaudinėjimo, tiesiog kaip mokykloje. Kai—kai ryte vaikai užėina, vaikai kaimynystėje, tai—tai mano draugai, užėitų ir sakytų: „Broli Branhamai, ar tu pasimelsi už mus? Pas mus šiandien kontrolinis. Aš—aš darbavausi visą naktį, ir man atrodo, kad aš negaliu—negaliu visko tinkamai sudėlioti. Pasimelskite už mane“. Aš manau, kad bet kuris mokyklinukas, jeigu jūs, jei. . . Ir tėvai, ryte prie stalo, jūs galite pasakyti: „Motin, Džonas šiandien turi kontrolinį. Pasimelskime už jį dabar“. Aš manau, kad tai būtų daug geriau nei viskas, ką būtumėte darę kitu būdu, ar būtumėte pažvelgę į kažkieno sąsiuvinį ir sukčiavę, aš manau, jeigu jūs tik išeitumėte ir pasimelstumėte dėl to.

⁵¹ Ir jeigu mes išstudijuotume, ką mes darome, kai mes ruošiamės tuoktis, kai mes paširenkame savo žmoną, savo vyrą, jeigu mes tai išstudijuotume! Žmogus turėtų nuoširdžiai melstis, nes jis gali sugriauti visą savo gyvenimą. Atminkite, įžadas yra: „kol mirtis mūsų neišskirs“, ir jis gali sugriauti visą savo gyvenimą, padarydamas neteisingą pasirinkimą. Bet jeigu jis žino, kad jis daro neteisingą pasirinkimą ir vedą moterį, kuri netinka jam ir žmonas, ir bet kuriuo atveju jis tai daro - tuomet tai jo kaltė. Jeigu moteris ima vyrą ir žino, kad jis nėra tinkamas būti jos vyru, tuomet tai jūsų pačios kaltė, po to kai jūs žinote kas teisinga ir kas klaidinga. Taigi, jūs neturėtume to daryti, kol jūs iš pagrindų nepasimeldėte.

⁵² Tas pats taikoma ir pasirenkant bažnyčią. Taigi, jūs turite melstis dėl bažnyčios, kurioje turite bendravimą. Atminkite, kad bažnyčios turi dvasią.

⁵³ Taigi, aš nenoriu būti kritiškas. Bet aš suvokių, kad esu pagyvenęs žmogus, ir vieną iš tų dienų aš turėsiu iš čia iškeliauti. Ir Teismo Dieną man reikės atsakyti už tai, ką aš kalbu ši vakarą ir bet kuriuo kitu metu. Ir todėl, aš turiu būti visiškai nuoširdus ir tikrai įsitikinęs.

⁵⁴ Bet, jeigu jūs nueisite į bažnyčia, ir jeigu jūs stebėsite tos bažnyčios elgesį, jūs tiesiog kurį laiką stebėkite pastorių, ir jūs paprastai rasite, kad bažnyčia elgiasi kaip pastorius. Kartais, aš tiesiog klausiu savęs, ar mes tik nepriimame vienas kito dvasios, vietoje Šventosios Dvasios. Jūs patenkate į vietą, kur pastorius yra tikras radikalas ir taip elgiasi, jūs sužinote, kad surinkimas elgiasi lygiai taip pat. Aš atvesiu jus į bažnyčia, kur aš matau stovintį pastorių, trūkčiojantį galvą pirmyn ir atgal. Jūs stebėkite surinkimą, jie daro tą patį. Jūs paimkite pastorių, kuris bet ką daro paskubomis, paprastai bažnyčia darys tą patį. Taigi, jeigu man reiktų pasirinkti bažnyčia, aš pasirinkčiau tikrą, fundamentalią, Pilnos Evangelijos, Biblijinę bažnyčia, jeigu aš pasirinkčiau vieną, kad atvesti savo šeimą. Pasirinkti. Aš pažiūrėjau . . .

⁵⁵ Vaikinai, anądien, brolio Šakarian sūnus ir jo žentas, atvedė mane čia, kad pasimelsčiau už jauną vyruką, dainininką, puikų vaikina. Ką tik grįžo . . . Fredas Barker, toks jo vardas, ką tik sugrįžo iš kelionės. Ir jie pakvietė mane, kad: „Fredas miršta“. Ir tuomet, dar prieš man įeinant į namus, atėjo dar viena žinia: „Jis tiesiog dabar jau galbūt miręs“. Ir jis pasakė, kad jam kraujas išsiliejo į smegenis, ir jis buvo paralyžiuotas, ir—ir jis buvo bemirštantis, ir jo žmona norėjo, kad aš pasimelsčiau už jį.

⁵⁶ Ir aš pagalvojau: „O, jeigu aš bandyčiau skristi, tai dar prieš man patenkant ten, jis bus miręs, ir galbūt dabar miręs“. Taigi, aš greit paskambinau, atsiliepė jauna ponija. Ir—ir telefono ragelį pridėjo prie Fredo ausies. Jis negalėjo nuryti. Jie padarė jam dirbtinį nuriimą. Ir kai mes pasimeldėme už jį, jis pasakė,

mostelėjo, kad ištrauktų tai iš jo burnos. Jis galėjo nuryti. Gydytojai negalėjo tuo patikėti. Jie išėmė tai, ir jis galėjo nuryti. Sekančią dieną jis jau sėdėjo.

Bažnyčia; pasirenkant bažnyčia.

57 Ne taip seniai sulaukiau skambučio. Šį rytą, mano bažnyčios narė, tikra baptistė, iš Luisvilio, ji mirė, anksti šį rytą. Ir mano bažnyčia namuose, tikrai pašvęstų žmonių grupė, susirinko kartu ir nuėjo ten, dar prieš laidojimo biuro agentui išbalzamuojant ją, stovėjo prie jos, meldėsi, kol jai sugrižo gyvybė. Ir ši vakarą ji yra gyva. Mano bažnyčios vyresnieji, na, jie buvo išmokyti tikėti, kad nuoširdžiai ateinant pas Dievą, viskas įmanoma.

Taigi, jūs turite padaryti teisingą pasirinkimą.

58 Vėlgi, kokią moterį vyras pasirenka, tai atspindės jo siekius ir jo charakterį. Jeigu vyras pasirinka netinkamą moterį, tai atspindi jo charakterį. Ir tai, su kuo jis save suriša, tai iš tiesų parodo, kas yra jame. Moteris atspindi kas yra vyre, kai jis pasirenka ją už žmoną. Tai parodo, kas yra giliai jame. Nesvarbu, ką jis sako išorėje, stebėkite, ką jis veda.

59 Aš užėinu į vyro kabinetą, ir jis sako, kad yra krikščionis; ant sienų apsinuoginusios gražuolės, groja ta sena bugi-vugi muzika. Man nesvarbu, ką jis sako. Aš netikiu jo liudijimu, kadangi jo dvasia maitinasi šiais pasaulio dalykais. Kas, sakykime, jeigu jis vestų choristę, ar kas, jeigu jis vestų sekso karalienę, ar vieną iš tų rikių, šiuolaikišką gražuolę? Tai atspindi, tai parodo, ką jis turi savo mintyse, kokie bus jo būsimoji namai, kadangi jis paėmė ją, kad augintų jo vaikus. Ir kokia bus ji, tokiu būdu ji augins tuos vaikus. Taigi, tai atspindi, kas yra vyre. Vyras, kursis ima štai tokią moterį, tiesiog parodo, ką jis galvoja apie ateitį.

60 Ar jūs galite įsivaizduoti, kad taip darytų krikščionis? Ne, pone. Aš negaliu. Tikras krikščionis neieškos štai tokių gražuolių, chorisčių ir sekso karalienių. Jis ieškos krikščioniško charakterio.

61 Taigi, jūs negalite turėti visko, galbūt viena mergina tikrai labai graži, ir kita mergina, galbūt ji, jos figūra geresnė nei *tos*, ir galbūt jums teks paaukoti vieną dėl kito. Bet jeigu ji neatrodo kaip ponija ar moteris, ir ji . . . Man nesvarbu, ar ji graži ar ne, jūs geriau pažvelkite į jos charakterį, ar ji yra graži ar ne.

62 Taigi, nes tai derėtų, jeigu krikščionis pasirenka žmoną, jis turėtų pasirinkti tikrą, iš naujo gimusią moterį, nežiūrint į tai, kaip ji atrodo. Tai - kokia ji yra, kas ją tokią daro. Ir tuomet, vėlgi, tai atspindi jo paties dievobaimingą charakterį, ir atspindi tai, kas yra jo mąstyme, ir kas bus ateityje, nes štai tokia moteris augins jo šeimą, planuos jo ateities namus.

63 Jeigu jis ves vieną iš tų šiuolaikinių rikių, sekso karalienių, ko jis gali tikėtis? Kokius namus tikisi turėti šis vyras? Jeigu

jis veda merginą, kuri neturi pakankamai moralės, kad liktų namuose ir pasirūpintų namais, ir nori dirbti kažkieno biure, tai kokia ji bus namų šeimininkė? Jūs turėsite vaikų aukles ir visa kita. Tai tiesa.

⁶⁴ Taigi, man nelabai patinka šis modernistinis skonis, dirbančių moterų. Kai aš matau tas moteris apsirengusias tomis uniformomis, kaip policininkes, važinėjančias po miestą, tai yra gėda, bet kuriam miestui, kuris leis moteriai tai daryti. Suprantate? Suprantate? Kai daugelis vyrų be darbo, tai parodo šiuolaikinių mūsų miesto mąstymą. Tai parodo degradavimą. Mes neturėtume turėti štai ten tokių moterų. Joms nėra jokio reikalo būti ten.

⁶⁵ Kai Dievas davė vyrui žmoną, Jis davė jam geriausią, ką tik Jis galėjo duoti, neskaitant išgelbėjimo. Bet kai ji bando užimti vyro vietą, tuomet ji beveik blogiausias dalykas, kurį jis galėjo gauti. Taigi, tai tiesa. Suprantate?

Dabar mes galime matyti dvasinį pritaikymą.

⁶⁶ Aš—aš žinau, kad tai yra stipru, jūs manote, kad tai per stipru, bet tai yra Tiesa. Mums nesvarbu ant kiek tai stipru, bet mes turime skaitytis su faktais. Tai, ko moko Biblija. Suprantate?

⁶⁷ Taigi, mes čia aiškiai matome dvasinį planą, Dievo planą Savo būsimiems Namams su Savo būsima Nuotaka, pasirodanti dabar.

⁶⁸ Jeigu vyras veda sekso karalienę, jūs matote, ko jis tikisi ateityje. Jeigu vyras veda moterį, kuri negali išsėdėti namuose, jūs matote, ko jis tikisi ateityje. Ir aš kartą . . .

⁶⁹ Tai skamba siaubingai. Aš tiesiog jaučiu vedimą, pasakyti tai. Ir aš—aš, paprastai, jeigu aš jaučiu vedimą pasakyti, aš turiu tai pasakyti. Ir įprastai tai yra Dievo kelias.

⁷⁰ Aš—aš vykdavau su fermeriu, su kuriuo aš dirbau, pirkti galvijų. Ir aš atkreipiau dėmesį, kad vyrukas, prieš jam pradėdant derėtis, visada žiūri tiesiai į telyčios snukį. Tuomet jis pasukioja jos galvą, ir apžiūri iš galo ir priekio, stebi ją. Aš sekiau paskui jį, stebėjau jį. Ir jis apžiūrėdavo ją nuo viršaus iki apačios, jeigu ji gerai atrodydavo, jos kūno sudėtis. Tuomet jis apsisukdavo ir pažiūrėdavo į jos snukį, ir kartais jis papurtydavo galvą ir nueidavo.

Aš tariau: „Džefai, aš noriu tavęs kai ko paklausti“.

Jis atsakė: „Sakyk, Bili“.

⁷¹ Ir aš paklausiau: „Kodėl tu visada žvelgi tai karvei į snukį?“ Aš pasakiau: „Ji atrodo gerai, gera—gera stipri karvė“.

⁷² Pasakė: „Aš noriu tau pasakyti, vaikine, tau reikia dar daug mokytis“. Ir aš—aš suvokiau tai, po to kai jis man papasakojo. Pasakė: „Man nerūpi, kokio ji sudėjimo. Ji gali būti gera jautiena

iki kanopų. Bet jeigu jos snukyje yra tas laukinis žvilgsnis, niekada jos nepirk“.

Paklausiau: „Na, kodėl gi, Džefai?“

⁷³ „Na, - tarė, - pirmas dalykas, - pasakė, - ji niekada nestovės vietoje“. Ir jis tarė: „Sekantis dalykas, ji niekada nebus mama savo veršiukams“. Ir pasakė: „Jie laiko ją aptvare, štai kodėl ji yra riebi. Tu tik paleisk ją, su tuo laukiniu žvilgsniu, ji nusilakstys iki mirties“.

⁷⁴ Aš tariau: „Žinai ką, aš kai ką išmokau. Aš manau, kad tai taip pat tinka ir moterims“. Teisingai. Teisingai.

⁷⁵ Tas laukinis, išūlus rikio žvilgsnis, geriau laikykis atokiau nuo jos, vaikine, ir visa tas mėlynumas virš jos akių. Aš ne. . . Aš nenorėčiau tokios. Aš nemanau, kad tai tinka krikščionėms. Man nesvarbu kiek televizija ir laikraščiai sako, kad tai gražu. Tai vienas iš bjauriausių, siaubingiausiai atrodančių vaizdų, kokį tik aš kada nors mačiau savo gyvenime.

⁷⁶ Kai aš pirmą kartą pamačiau tai, čia „Clifons“ kavinėje, vieną rytą per pusryčius. . . Aš mačiau kaip užėjo vienos iš tų jaunų panelių. Brolis Arganbright ir aš, ką tik įėjome. Ir jis nulipo laiptais žemyn. Aš pažvelgiau, ir įėjo ta mergina. Aš pagalvojau: „Na, aš—aš—aš—aš nežinau“. aš niekada to anksčiau nemačiau. Tai buvo kažkas tokio. O, ji atrodė tarsi serganti, tiesiog atrodė keistokai. Aš—aš nesakau to, kad tai juokinga, aš—aš tai kalbu, kad. . . Jūs žinote, aš mačiau raupsus, aš esu misionierius, aš mačiau įvairių rūšių apsigimimus, žinote, kaip. . . ligos, it aš ruošiausi prieiti prie jaunos panelės ir pasakyti jai: „Aš—aš—aš esu misionierius, aš—aš meldžiuosi už ligonius. Ar—ar jūs norėtumėte, kad aš pasimelsčiau už jus?“ Ir aš niekada nieko panašaus nebuvau matęs. Ir tuomet, štai įeina dar dvi ar trys. Aš tuomet šiek tiek atsitraukiau ir palaukiau.

⁷⁷ Ir priėjo brolis Arganbrightas, taigi aš pasakiau: „Broli Arganbrightai?“ Jis galbūt yra čia. Aš paklausiau: „Kas nutiko šiai moteriškei?“ Suprantate?

Ir jis atsakė: „Tai, tai dažai“.

⁷⁸ Aš tariau: „Na, tai bent, tai bent!“ Suprantate? Aš pagalvojau, kad ją reikėtų laikyti kur nors infekcinėje ligoninėje, žinote, kad neišplistų visoms kitoms moterims.

⁷⁹ Bet, žinote, jūs turite planuoti, ieškoti, melstis, kai jūs pasirenkate. Nes, per tai mes matome pažado Žodį. Ji, nuotaka, kurią pasirenka vyras, atspindės jo charakterį. Ji atspindės tai, kas yra jame.

⁸⁰ Taigi, ar jūs galite išivaizduoti vyrą, pripildytą Šventąja Dvasia, imantį štai tokią sau už žmoną? Aš—aš—aš tiesiog nematau to, broli. Taigi, galbūt aš esu tik senas keistuolis. Bet, žinote, aš—aš tiesiog negaliu to suprasti, suprantate, atkreipkite

dėmesį, nes tai atvaizduoja, kas yra jame. Ji padės jam statydinti ateities namus.

⁸¹ Taigi, tuomet, kai mes dabar trumpam pakeičiame - iš dvasinės pusės. Ir kai jūs matote bažnyčia, kuri yra pasaulyje, elgiasi kaip pasaulis, veikia kaip pasaulis, dalyvauja pasaulio reikaluose, laikydamiesi taip, tarsi Jis niekada nebūtų parašęs Dievo Įsakymų, tuomet jūs—jūs galite tiesiog įsivaizduoti, kad Kristus nesiruošia paimti štai tokios Nuotakos. Ar jūs galite įsivaizduoti, kad šiuolaikinė bažnyčia šiandien būtų paimta kaip Nuotaka? Ne mano Viešpats. Aš ne... Aš vargiai galiu tai matyti. Ne. Atminkite, taigi, vyras ir žmona yra viena. Ar jūs susijungtumėte štai su tokiu asmeniu? Jeigu jūs taip padarytumėte, tai tikrai tam tikru būdu sužlugdytų mano tikėjimą jumis.

⁸² Ir taigi, kaip tuomet Dievas gali sujungti Save su kažkuo panašiu kaip tai - įprastine denominacine prostitute? Jūs manote, kad Jis tai padarytų, „Turinti Dievotumo pavidalą, bet išsižadanti jėgos“? Jis niekada to nepadarys. Ji turi turėti savyje Jo charakterį. Tikrai tikra, iš naujo gimusi Bažnyčia, turi turėti charakterį, kuris buvo Kristuje, kadangi vyras ir žmona yra viena. Ir jeigu Jėzus darė tik tai, kas patiko Dievui, laikydamasis Savo Žodžio ir apreiškdamas Savąjį Žodį, Jo Nuotaka turi turėti tos pačios rūšies charakterį. Ji jokiais būdais negali būti denominacija. Kadangi, tuomet, nesvarbu kiek jūs norite sakyti: „Ne“, ji yra kontroliuojama kokios nors tarybos, kuri sako jai, ką ji turi daryti ir ko ji negali daryti, ir daugelį kartų tai yra nutolę milijoną mylių nuo tikrojo Žodžio.

⁸³ Tai labai blogai, kad mes pasitraukėme nuo tikrojo Vadovo, kurį Dievas paliko mums, kad vestų Bažnyčia. Jis niekada nesiuontė valstybinių presbiterių. Jis niekada nesiuontė vyskupų, kardinolų, kunigų, popiežių. Jis siuntė Bažnyčiai Šventąją Dvasią, kad vestų Bažnyčia. „Kai ateis Ji, Šventoji Dvasia, Ji ves jus į visą Tiesą, atskleis jums tuos dalykus, kuriuos Aš jums kalbėjau, primins juos ir parodys jums dalykus, kurie ateis“. Šventoji Dvasia turėjo tai daryti. Taigi, šiuolaikinė bažnyčia neapkenčia Jos. Jiems Ji nepatinka, taigi kaip ji gali būti Kristaus Nuotaka? Šiandieniniai žmonės renkasi šiuolaikinę denominaciją. Ką tai parodo, tai tik atspindi jų prastą Žodžio supratimą.

⁸⁴ Aš nenoriu išskaudinti, bet aš noriu, kad tai įeitų gana giliai, kol jūs pažvelgtumėte į tai.

⁸⁵ Aš situokiau daugelį porų, bet tai man visada primena apie Kristų ir Jo Nuotaką. Vienos iš vestuvių, kurias aš surengiau čia prieš kurį laiką, jos—jos buvo gan išskirtinės mano gyvenime. Tai buvo prieš keletą metų, kai aš buvau tik jaunas tarnautojas.

⁸⁶ Mano brolis dirbo Darbų Projektų Administracijoje. Aš nežinau, ar dar kas nors prisimena tai ar ne, kas nors mano

amžiaus. Ir tai buvo projektas, kurį turėjo vyriausybė. Ir mano brolis darbavosi tame, maždaug trisdešimt mylių. Jie iškasė kai kuriuos ežerus, tai buvo apsaugos projektas.

⁸⁷ Ir ten buvo vaikas, kuris dirbo kartu su juo, iš Indianapolio, maždaug, o, apie šimtą mylių virš Džefersonvilio, kur aš—aš gyvenu, aš gyvenau. Ir ten buvo. . . Jis, pasakė mano broliui, vieną dieną, jis tarė: „Dokai, - jis pasakė, - aš—aš noriu. . . Aš ruošiuosi vesti, jeigu tik aš gausiu užtektinai pinigų, kad sumokėti pamokslininkui“. Jis pasakė: „Aš—aš turiu užtektinai pinigų, kad gauti savo teises, bet, - jis tarė, - aš neturiu pakankamai pinigų, kad sumokėti pamokslininkui“.

⁸⁸ Dokas atsakė: „Na, mano brolis yra pamokslininkas, ir—ir jis—jis galbūt sutuoks jus“. Jis pasakė: „Jis niekada neima iš žmonių už tokius dalykus“.

Jis paklausė: „Ar galėtum paklausti jo, ar jis nesutuoktų mūsų?“

⁸⁹ Na, tą vakarą brolis manęs paklausė. Aš atsakiau: „Jeigu jis anksčiau niekada nebuvo vedęs, bet kuris iš jų, ir jie. . . viskas yra gerai“.

Jis tarė: „Na, taip, aš paklausiu jo“.

Ir aš pasakiau: „Jeigu taip yra, pasakyk jam, kad ateitų“.

⁹⁰ Taigi, kai atėjo šeštadienis ir vaikas atvyko. Man tai buvo didis dalykas, visada pažvelgti atgal į tai. Aš. . . Buvo lietinga popietė, ir senas „ševrolet“ automobilis, privažiavo iš priekio su viela apvyniotais priekiniais žibintais. Tiesiog visai neseniai po to, kai aš buvau netekęs savo žmonos, ir gyvenau kaip vienišius dviejuose nedideliuose kambariuose. Ir—ir Dokas buvo ten su manimi, laukdamas jų.

⁹¹ Ir—ir vaikas išlipo iš automobilio, ir man, ar bet kuriam, aš spėju, jis tikrai neatrodė kaip jaunikis. Taip. Aš galėjau nupirkti porą batų už dolerį su puse. Ir jis dėvėjo jau gerai nunešiotus batus. Ir kelnės buvo gana padėvėtos. Ir jis buvo užsivilkęs vieną iš tų senų kurmio kailio švarkų. Aš spėju, kad kai kurie iš jūsų, vyresnio amžiaus, prisiminate. Jis atrodė tarsi būtų perleistas per skalbimo mašiną ir neišskalautas, ir jis buvo dryžuotas, surištas štai *taip*, ir pakeltu kraštu.

⁹² Ir panelė išlipo iš kitos pusės, su nediduke, o, viena iš tų languotų suknelių.

⁹³ Aš nežinau. Kartą aš padarau klaidą, įvardindamas tas medžiagas. „Džingham“, aš manau, kad toks pavadinimas. Ir taigi, tai buvo. . . [Susirinkimas juokiasi—Red.] Aš vėl neteisingai pasakiau. Aš—aš visada tai padarau. Ir aš pasakiau. . .

⁹⁴ Ji išlipo iš automobilio, ir jie užlipo laiptais. Ir—ir kai jie įėjo, tie vargšeliai, ji. . . aš manau, ji, tiesiog viskas, ką ji buvo apsivilkusi, buvo sijonas. Ir vargiai, ar ji turėjo batus. Ji

atkeliavo autobusu iš Indianapolio. Jos plaukai driekėsi žemyn, ant nugaros, tokiomis ilgomis, tarsi kasytėmis. Atrodė labai jaunutė.

Ir aš paklausiau jos: „Ar jūs esate pakankamai suaugusi, kad galėtumėte ištekėti?“

⁹⁵ Ji atsakė: „Taip, pone“. Ir ji tarė: „Aš turiu raštišką leidimą iš savo tėčio ir mamos“. Ji pasakė: „Aš turėjau jį parodyti teisme, kad gaučiau leidimą“.

⁹⁶ Aš atsakiau: „Gerai“. Aš pasakiau: „Aš norėčiau su jumis šiek tiek pasikalbėti, prieš pravedant šias jungtuves“. Jie atsisėdo. Vaikinas vis apžiūrinėjo kambarį; jam tikrai jau seniai reikėjo apsilankyti kirpykloje. Ir jis vis apžiūrinėjo kambarį. Jis nesiklausė manęs. Aš pasakiau: „Sūnau, aš norėčiau, kad tu paklaustytum, ką sakau“.

Atsakė: „Taip, pone“.

Ir aš paklausiau: „Ar tu myli šią merginą?“

Jis atsakė: „Taip, pone. Aš myliu ją“.

Aš paklausiau: „Ar tu myli jį?“

- Taip, pone. Aš myliu jį.

⁹⁷ Aš paklausiau: „Taigi, ar tu turi vietą, kur ją galėsi nusivesti, po to kai susituoksitė?“

Atsakė: „Taip, pone“.

⁹⁸ Aš pasakiau: „Gerai. Taigi, - aš tariau, - aš noriu jūsų kai ko paklausti. Kiek aš suprantu tu dirbi čia toje Darbų Projektų Administracijoje“.

Ir jis atsakė: „Taip, pone“. Tai maždaug dvylika dolerių per savaitę.

Aš paklausiau: „Tu manai, kad gali suteikti jai pragyvenimą?“

Jis atsakė: „Aš padarysiu viską, ką galiu“.

⁹⁹ Ir aš tariau: „Na, tai gerai“. Ir aš paklausiau: „Taigi, kas jeigu jis neteks. . . Kas jeigu jis praras šį darbą, sese? Ką tu darysi, ar bėgsi atgal pas mamą ir tėtį?“

Ji atsakė: „Ne, pone. Aš pasiliksiu su juo“.

¹⁰⁰ Ir aš pasakiau: „Kas, pone, jeigu tu turėsite tris ar keturis vaikus, neturėsite kuo jų maitinti, ir tu neturėsi jokio darbo. Ką tu ruošiesi daryti, išsiskirsi su ja?“

¹⁰¹ Atsakė: „Ne, pone. Aš toliau kovosiu. Mes įveiksime tai, tam tikru būdu“.

¹⁰² Aš buvau paliestas. Ir aš pamačiau, kad jis tikrai myli ją, ir jie myli vienas kitą. Aš situokiau juos.

103 Tuomet man buvo įdomu, kur jis nusivedė ją. Po kelių dienų aš paklausiau brolio Doko, kur tai yra. Jis pasakė: „Važiuok į Naująjį Albany“, mažas miestelis, esantis žemiau mūsų.

104 Ir ten prie upės, kur aš tikrindavau linijas, kur aš eidavau kiekvieną dieną, kai aš—aš buvau geležinkelio linijų prižiūrėtojas. Taigi, kai visi kiti vaikinai, jie visi sėdėdavo aplink, pasakodavo juokelius ir kita, aš sėsdavausi į sunkvežimį ir važiuodavau prie upės, ir per tą laiką meldavausi ten, skaitydavau savo Bibliją, po dideliu skardos gabalu, kur seniau būdavo geležies dirbtuvės. Ten yra krūva senų prekinių vagonų.

105 Ir šis vaikinys nuvyko ten, pasiėmė vieną iš tų prekiinių vagonų, išpjovė jame duris. Ir paėmė laikraščius ir lipnius smeigtukus.

106 Kiek iš jūsų žinote, kas yra lipnus smeigtukas? Tuomet, čia nėra kentukiečių. Tai, paimate gabalėli kartono, įkalate į jį segtuką ar mažą vinį. Ir tuomet prismeigiate jį. . . Tai yra lipnus smeigtukas.

107 Taigi, jie taip išklojo visą vagoną. Ir jis nuėjo ten prie geležies dirbtuvių, pasiėmė kažkokį tai daiktą ir padarė laiptelį, kad užlipti. Gavo senų dėžių ir pasidarė sau stalą. Ir vieną dieną, aš pagalvojau: „Nueisiu ten ir pažiūrėsiu kaip jie laikosi“.

108 Maždaug šešis mėnesius prieš tai, aš sutuokiau E. V. Knight dukterį su E. T. Slider sūnumi. E. V. Knight, vienas iš turtingiausių žmonių, čia prie Ohajo upės, ir, o, turi ten savo valdžioje didžiules gamyklas, gamina tuos surenkamus namus ir taip toliau. Ir—ir Slider, E. T. Slider - tai smėlio ir žvyro kompanija, milijonierių vaikai. Ir aš sutuokiau juos.

109 Ir aš grįžau į tą vietą, praktikavausi ten maždaug dvi savaites, ir sugrįždavau į palapinę ir atsiklaupdavau ant pagalvėlės. Ir visa ta pompastika ir visa kita, per ką man reikėjo pereiti, beveik, turėjau pereiti, kad sutuokčiau tą porelę! Ir kai jie išėjo, na, jie buvo. . . Ta kita porelė, tiesiog stovėjo nedideliame kambaryje, kur mes turėjome nedidelę sofą ir sulankstomą lovą, bet abi poros buvo sutuoktos ta pačia ceremonija.

110 Ir tuomet, vieną dieną, aš pagalvojau, kad nuvyksiu ten, ir aplankysiu tą turtingą porelę. Jiems nereikėjo dirbti, jų tėvai buvo milijonieriai, pastatė jiems puikų namą. Atvirai kalbant, šis E. V. Knight, čia, ant kalvos, jo didinguose puošniuose namuose durų rankenų bumbulai yra iš keturiolikos karatų aukso, taigi jūs galite įsivaizduoti, kokio tipo namuose jie gyvena. Jiems nereikėjo dirbti. Kiekvienais metais jiems duodavo po naują puikų Kadilaką. Ir tiesiog, vienturčiai vaikai, ir jie tiesiog turėjo viską, ko jie norėjo. Kai aš kartą nuvykau. . .

111 Taigi, kaip aš susipažinau su jais, vienas iš jų draugų buvo geras mano draugas. Mes visi kažkaip susidraugavome. Ir štai taip aš susipažinau, kai jie norėjo, kad aš juos sutuokčiau.

112 Taigi, aš nuvykau jų aplankyti. Aš išlipau iš savo senojo Fordo, lauke, ir užlipau laiptais. Ir—ir aš priėjau šiek tiek arčiau, ir aš išgirdau juos. Jie buvo labai susierzinę. Jie pavydėjo vienas kitam. Jie buvo šokiuose. Ji buvo labai graži mergina. Ir ji buvo viena iš tų grožio karalienių. Ji laimėjo labai daug prizų, ir laimėjo keletą mašinų ir kita, būdama grožio karaliene. Ir aš pažvelgiau į juos, vienas sėdėjo viename kampe, o kitas kitame, nervinosi dėl kažkokio vaikino, su kuriuo ji šoko, ar dėl kažkokios merginos, dėl kažko.

113 Kai aš įėjau, jie labai greit pašoko iš savo vietų, sugriebė vienas kitą, ir jų—jų rankos, jie apsikabino, eidami durų link. Pasakė: „Na, sveiki, broli Branhamai! Kaip jūs laikotės?“

Atsakiau: „Gerai. Kaip jūs laikotės?“

114 Ir: „O, - jis tarė, - aš—aš. . . Mes labai laimingi. Ar ne taip, brangioji?“

Ir ji atsakė: „Taip, brangusis“. Suprantate?

115 Taigi, suprantate, jūs apsimitinėjate kažkuo, kas nėra tikra. Taigi, jūs negalite sušilti prie nupieštos ugnies, kaip kai kurios iš tų bažnyčių bando nupiešti sekmines, ar kažką, kas nutiko prieš tūkstantį ar du dūkstančius metų. Jūs negalite sušilti prie nupieštos ugnies. Sekminės yra tokios pat realios, kokios jos buvo tuomet. Suprantate? Taip. Ugnis vis dar krinta. Tai ne nupiešta ugnis. Tai tikra Ugnis.

116 Taigi, jie, tiesiog tokie jie buvo. Suprantate? Aš—aš nenorėčiau taip gyventi.

117 „O, - aš pagalvoju, - žinote, tiesiog ten už uolos, prie upės, ten yra apsistojusi tą kita porėlė“. Aš pagalvoju: „Vieną šeštadienio popietę aš nusileisiu ten ir pažiūrėsiu, kaip jie laikosi“.

118 Taigi aš, murzinu veidu ir su purvinu kombinezonu, su savo darbo įrankiais. Aš pagalvoju: „Aš nepastebimai prislinksiu prie jų“. Aš slinkau, tarsi žiūrinėdamas ar žaibas nesulaužė kur izoliatoriaus ar kažko, ir ašėjau šalia telefono linijos, kur elektros laidai nusidriekę palei upę. Ir priekyje stovėjo senas „Ševroletas“. Praėjus maždaug metams, po to, kai aš sutuokiau juos. Ir ten buvo. . . Durys buvo atidarytos, ir aš galėjau girdėti, kaip jie kalbėjosi. Taigi, tai galbūt skamba veidmainiškai, bet aš priėjau pakankamai arti, kol aš galėjau girdėti, suprasti ką jie kalbėjo. Stovėjau ten. Ir aš tiesiog norėjau tai sužinoti, dėl savęs.

119 Man patinka sužinoti, kad būčiau tikras apie tai, ką aš kalbu. Tokiu būdu aš darau, kas liečia Dievo Žodį. Ar Tai yra Tiesa, ar Tai nėra Tiesa? Ar Jis laikosi Savo Žodžio, ar Jis nesilaiko Savo Žodžio? Jeigu Jis nesilaiko Savo Žodžio, tuomet Jis nėra Dievas. Suprantate? Jeigu Jis laikosi Savo Žodžio - Jis yra Dievas. Suprantate?

120 Ir taigi, aš norėjau pamatyti, kaip jiems sekasi. Ir aš prislinkau iš šono, gana arti. Aš išgirdau jį sakant: „O, mieloji, aš tikrai, labai norėjau ją paimti dėl tavęs“.

121 Ji atsakė: „Taigi, pažvelk, širdelė“. Ji tarė: „Ši suknelė dar gera“. Ji pasakė: „Na, ji tiesiog puiki“. Tarė: „Aš vertinu tai. Bet matai...“

122 Aš prislinkau arčiau, kad galėčiau pažvelgti pro plyšį, kur vagono durys buvo šiek tiek pravertos. Ir štai jis ten sėdėjo, ir ji jam ant kelių; jis apkabinęs ją, ir ji apkabinusi jį. Ir jis turėjo vieną iš tų kepurų su nuleista atbraila, ir padarė įdubą ir išlygino viršuje, įdėjo ten savo užmokesčio čekį. Jis—jis pradėjo dėlioti tai ant stalo. Pasakė: „Tiek bakalėjos prekėms. Tiek už draudimą. Ir tiek už mašiną“. Ir jie negalėjo suvesti galų. Išaiškėjo, kad jis vitrinoje pamatė suknelę, jis nužiūrėjo ją jau prieš dvi savaites, ji kainavo dolerį ir kažkiek. Jis norėjo ją nupirkti. Pasakė: „Na, brangioji, tu atrodysi nuostabiai su ja“. Ir jis tarė... .

123 Ji pasakė: „Bet, brangusis, aš—aš turiu suknelę. Man—man iš tikrųjų jos nereikia“. Suprantate? Ir ši nedidukė karalienė... .

124 Ir aš atsitraukiau, pažvelgiau aukštyn. Aš galėjau matyti smailiaviršūnį bokštą, ant ano namo viršaus. Aš stovėjau ten ir žiūrėjau, keletą minučių. Aš pagalvojau: „Kuris yra turtuolis?“ Aš pagalvojau: „Jeigu, Bili Branhamai, jeigu tu norėtum užimti kurio nors vietą, kur tu eitum?“ Dėl manęs, aš pasirinkčiau ne tą puikų dalyką ten ant kalvos. Aš pasirinkčiau šį charakterį štai čia, kaip tikrą namų šeimininkę, tą, kuri myli mane ir stovi su manimi, tą, kuri bando sukurti namus; ir nesukelia jums skausmo dėl puošnių drabužių, dėl visko; ir ta, kuri buvo su jumis - jūsų dalis.

125 Tai liko man visam laikui, kaip tai buvo. Vienas pasirinko gražią merginą, kitas pasirinko charakterį. Taigi, tai vienintelis būdas, kaip jūs galite pasirinkti. Pirma - žvelgti į charakterį; ir tuomet, jeigu jūs mylite ją, puiku.

126 Atkreipkite dėmesį, Dievo pirmasis Adomas, neturėjo pasirinkimo dėl savo žmonos. Jis neturėjo pasirinkimo. Dievas tiesiog sukūrė jam vieną, ir jis nepasirinko jos. Taigi, mes sužinome, kad ji nuvedė jį nuo Dievo Žodžio. Jis nepasimeldė dėl viso šito. Jis—jis—jis ne kaip jūs ir aš. Jis neturėjo pasirinkimo. Ir vėlgi, taip darydama, ji išvedė jį iš jo, kaip Dievo sūnaus, teisėtos pozicijos. Ir ji padarė tai, parodydama jam modernesnį gyvenimo būdą, kažką tokio, ko jiems tikrai nederėjo daryti. Bet jos charakteris parodė, kad ji buvo neteisi. Jos motyvai ir tikslai tiesiog buvo neteisingi. Ir įtikino jį, savo samprotavimu, kad šiuolaikinė nauja šviesa, kurią ji surado, kuri buvo priešinga Dievo Žodžiui, buvo geresnis gyvenimo būdas.

127 Ir kiek daug moterų šiandien, ir atvirksčiai, vyrų, kurie gali patraukti gerą moterį nuo Dievo, ar patraukti gerą vyrą

nuo Dievo, bandant jam pasakyti: „Ši religija, jūs sekmininkų vaikinai, ši religija, - jos sako, - o, tai senamadiška, tai pasenę, netikėk tuo“. Jūs geriau stipriai pasimelskite, prieš jums vedant tą merginą, man nerūpi, kokia graži ji bebūtų. Tas pats ir dėl vyro.

¹²⁸ Ji atkalbėjo jį nuo Dievo valios ir privertė padaryti kažką, ko jam nederėjo daryti, ir per tai, atnešė mirtį visai žmonių rasei. Štai kodėl Biblija draudžia jai, bet koku būdu, mokyti ar pamokslauti, ar traktuoti Dievo Žodį.

¹²⁹ Aš žinau, seserys, daugelis iš jūsų sako: „Viešpats pakvietė mane pamokslauti“.

¹³⁰ Aš nesiruošiu ginčytis su jumis. Bet aš jums pasakysiu, kad Žodis sako jums to nedaryti. „Ji nemokys ir nesieks jokios valdžios, bet laikysis tyliai“.

„Na, - jūs sakote, - Viešpats man liepė tai daryti“.

¹³¹ Aš nė trupučio tuo neabejoju. Ar jūs girdėjote mano praeito vakaro pamokslą apie Balaamą? Balaamas gavo pirmąjį, aiškų Dievo sprendimą: „Nedaryk to“. Bet jis toliau vis kvailiojo, kol galiausiai Dievas liepė jam eiti ir daryti tai.

¹³² Dievas galbūt leis jums pamokslauti. Aš nesakau, kad Jis neleis. Bet tai nėra pagal Jo originalų Žodį ir planą. „Bet ji turi būti paklusni, kaip ir sako įstatymas“. Tai tiesa. Todėl ji neturėtų to daryti.

¹³³ Taigi, vėl atkreipkite dėmesį, kaip natūralioji nuotaka yra provaizdis dvasinės. Žodis sako, kad: „Ji buvo sukurta vyrui, o ne vyras jai“.

¹³⁴ Taigi, aš pakalbėsiu, ir na, keletą minučių apie Kristaus Nuotaką, bet aš bandau parodytu jums pagrindą.

¹³⁵ „Moteris buvo sukurta vyrui, o ne vyras moteriai“. Štai kodėl pagal senuosius įstatymus poligamija buvo teisėta. Pažvelkite į Dovydą, sėdintį ten, turintį penkis šimtus žmonių, ir Biblijoje pasakyta: „Jis buvo vyras pagal Dievo širdį“. Turintis penkis šimtus žmonių, ir Saliamonas turėjo tūkstantį, bet nė viena iš tų moterų negalėjo turėti kito vyro.

¹³⁶ Jūs paimkite mano garsajuostę apie „*Vedybas Ir Skyrības*“. Čia, ne taip seniai, aš buvau ten, kalno viršuje Tusone, meldžiausi apie tai. Jie nutraukė pamokas mokyklose, kad stebėtų, kaip Ugnies Stulpas sukosi aplink kalną ir judėjo, piltuvėlio formos, atgal ir pirmyn, aukštyn ir žemyn. Aplinkiniai žmonės žino tai, ir matė Jį; ir Jis. . . kai Jis man pasakė Tiesą dėl vedybų ir skyrybų klausimų. Jeigu viena pusė eina *šiuo* keliu, ir kita eina *tu* keliu, tai kažkur turi būti Tiesa. Po šių Septynių Antspaudų, Jis parodė, kokia buvo viso to Tiesa.

¹³⁷ Atkreipkite dėmesį, taigi, ji galėjo turėti tik vieną vyrą, kadangi, „Moteris buvo sukurta vyrui, o ne vyras moteriai“. Penki šimtai moterų, visos jos buvo tik Dovydo žmonos, ir tai

buvo provaizdis. Kai Kristus sėdės Soste, Tūkstantmetyje, Jo Nuotaka bus ne vienas asmuo, bet bus dešimtys tūkstančių, Nuotaka - visi Viename. Ir Dovydas turėjo daugybę žmonių, kaip asmenis, bet tiktai jos visos kartu buvo jo žmona. Kaip ir visas tikinčiųjų Kūnas yra Kristaus Nuotaka, kadangi Kūnas yra Ji, moteris. Jis buvo Vyras. Taigi, mes buvome sukurti Kristui. Ne Kristus mums.

138 Štai ką mes bandome šiandien padaryti mūsų vadovėliuose - bandome, Žodį (kuris yra Kristus) priderinti prie savęs, vietoje to, kad bandytume save priderinti prie Žodžio. Štai kur skirtumas.

139 Kai vyras pasirenką tam tikrą merginą iš šeimos, jis neturėtų remtis grožiu, nes grožis yra apgaulingas. Ir grožis, šiuolaikinis pasaulietiškas grožis yra iš šėtono.

„O, - aš girdžiu kažką ten sakanti, - atsargiau čia, pamokslininke!“

140 Aš sakau, kad tie dalykai šioje žemėje, kurie vadinami grožiu, absoliučiai yra iš šėtono. Aš įrodysiu tai jums. Tuomet, šių pastabų šviesoje, patyrimėkime šventą Dievo Žodį, kad galėtumėte pamatyti ar tai tiesa ar ne. Ir kai kurios iš jūsų, moterys, norite būti gražios! Pažiūrėkite iš kur tai ateina. Pradžioje mes randame, kad šėtonas buvo toks gražus, kol jis apgavo Angelus. Ir jis buvo pats gražiausias iš visų tų Angelų. Parodant, kad tai gludi šėtone. Patarlėse pasakyta, Saliamonas pasakė: „Grožis yra tuščias“. Teisingai. Nuodėmė yra graži. Tikrai, ji graži. Ji yra patraukli.

141 Aš noriu jūsų paklausti, ir kai ką jums pasakyti. Aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį, keletą minučių. Iš visų rūšių, esančių pasaulyje, paukščių, gyvūnų, mes randame, kad gyvūnų gyvenime, išskyrus žmogaus, patinas yra gražesnis nei patelė. Kodėl taip? Pažvelkite į... Pažvelkite į elnią, gražus, didelis gražus patinas su savo ragais, ir mažutė elnio patelė. Pažvelkite į mažutę, raibą vištą, ir į didelį gražiaplunksnį gaidį. Pažvelkite į paukštį patiną ir patelę. Pažvelkite į didį antiną ir antelę. Suprantate? Ir nėra pasaulyje nė vienos rūšies, kuri buvo sukurta, kuri gali būti apgauta ir pulti taip žemai, kaip moteris.

142 Taigi, sese, neatsistok ir neišeik. Tiesiog palauk, kol mes išgirsime To pabaigą. Suprantate? Suprantate?

143 Nėra nė vienos patelės, išskyrus moterį, kuri gali būti amorali. Jūs vadinate šunį „kale“, jūs vadinate paršavedę „kiaule“, bet, moralės požiūriu, jos turi daugiau dorovingumo nei pusė tų kino žvaigždžių ten. Jos gali būti ne kas kita, kaip tik dorovingos.

144 Ir moteris buvo ta, kuri buvo perkeista - dėl iškrypimo. Teisingai. Matote, kur nuveda ją grožis? Taigi, štai kodėl šiandien mes randame, kad moters grožis vis auga. Jūs paimkite Pearl Bryan, ar jūs kada nors matėte jos paveikslą? Manė, kad buvo

nuostabiausia Amerikos gražuolė. Jeigu paimtume bet kurią mokinę iš bet kurios mokyklos, ji liktų paskutinėje eilėje. Ar jūs žinote, kad taip ir turėjo būti? Ar jūs žinote, kad Biblijoje sakoma, jok taip ir bus?

¹⁴⁵ Ar jūs žinote, kad pradžioje kritimas atėjo per moterį? Ir kritimas... Pabaigoje tai užsibaigs tokiu pat būdu, moteris ateina į valdžią ir vadovauja vyrams, ir taip toliau. Jūs žinote, kad Rašte taip sakoma? Jūs žinote, tą dieną, kai ji apsivelka vyriškus rūbus ir nusikerpa savo plaukus - visi šie dalykai yra priešingi Dievo Žodžiui. Ir jūs žinote, kad ji atstovauja bažnyčia? Kai jūs stebite, kaip elgiasi moteris, jūs galėsite pamatyti, kokia yra bažnyčia. Būtent taip. Taigi, dabar, tai tiesiog yra tiesa, kaip ir Dievo Žodis yra tiesa.

¹⁴⁶ Jokia kita patelė negali taip nusmukti, kaip tai gali moteris. Ir taigi, per tai, būnant sukurta iš- . . .

¹⁴⁷ Ji nebuvo originalus kūrinys. Visos kitos patelės - yra originalūs kūriniai: paukščiai, patinas ir patelė; gyvūnai, patinas ir patelė. Be, žmogaus gyvenime - Dievas sukūrė tik vyrą, ir jis paėmė iš jo. Ir moteris yra šalutinis produktas iš vyro, kadangi Dievas tokio dalyko nenustatė. Ištirinėkite Raštus. Visiškai teisingai. Dievas, ne pone, Savo originalioje kūrinijoje. Ji buvo paimta ten.

¹⁴⁸ Bet jeigu ji būtų galėjusi išlaikyti save teisingai, koks tuomet būtų didelis atlygis vyrui. Ji buvo pastatyta išbandymui. Per ją atėjo mirtis. Ji yra kalta dėl visų mirčių. Bet tuomet Dievas apsisuko ir panaudojo vieną, kad gražintų atgal Gyvenimą; pagimdė Savo Sūnų per moterį, nuolankią moterį. Bet bloga moteris - tai blogiausia kas yra; niekas negali būti taip žemai puolęs.

¹⁴⁹ Kainas šėtono sūnus, manė, kad Dievas priėmė grožį. Jis daro ir šiandien. Kainas buvo šėtono sūnus. „O, nagi!“, - jūs pasakysite. Mes nesigilinsime dabar į detales, bet tiesiog leiskite man dėl jūsų, tai sudėlioti. Biblijoje pasakyta, kad jis „buvo nuo piktojo“. Taigi, tai išsprendžia tai. Gerai. Taigi, jis buvo šėtono sūnus. Ir jis manė, kad pastatydamas aukurą ir padarydamas jį tikrai gražų dėl garbinimo - tai, ką Dievas pagerbs.

¹⁵⁰ Jie galvoja, galvoja tą patį ir šiandien. Žinoma. Tai: „Mes statome didingus pastatus. Mes turime dideles denominacijas. Mes pastatysime didžiausią pastatą, ir turėsime geriausiai apsirengusius žmones, kultūringiausius dvasininkus“. Kartais Dievas yra milijoną mylių nuo viso to. Teisingai. Vis dėlto, tai yra bažnyčia.

¹⁵¹ Taigi, jeigu Dievas atsižvelgtų tik į garbinimą, nuoširdumą, auką - Kainas buvo teisus, kaip ir teisus buvo Abelis. Bet tai buvo per apreiškimą, kur jis suprato, kad tai nebuvo obuoliai, kuriuos suvalgė jo tėvai.

152 Aš čia kai ką pasakysiu, kas nelabai pridera pamokslininkui, bet aš, bet kuriuo atveju aš tai pasakysiu. Aš girdžiu, kaip kiti kalba dalykus, taigi aš . . . kalba nedidelius juokelius, ir aš neturiu to omenyje. Vis dėlto, aš tai pasakysiu: „Jeigu valgant obuolius, tai privertė moteris suvokti, kad jos nuogos, taigi mums geriau vėl duoti joms obuolius“. Suprantate? Suprantate? Aha-a. Atleiskite man už tai, bet tiesiog, kad tai pakeistų. Aš jus apsunkinau čia, kalbėdamas apie moteris ir taip toliau. Aš—aš—aš noriu, kad jūs atsipalaiduotumėte minutėlę, prieš tai, kas bus toliau. Taigi, atkreipkite dėmesį, jūs . . . Tai buvo ne obuoliai. Mes tai žinome.

153 Bažnyčia šiomis dienomis, su savo pasiekimais, kaip ir visi kiti žmogaus sukurti pasiekimai, ji tampa moksliška. Jie bando įsteigti mokslinę bažnyčią, su žavingais paveikslais ir didingais bokštais. Ir yra taip blogai, kad sekmininkai pasuko tuo keliu. Jums būtų geriau, jei būtumėte prie kampo su tambūrinu, ir apsupti Dievo Dvasios. Bet jūs bandote susilyginti su likusiais iš jų, kadangi jūs tapote denominaciniais. Štai kas tai padarė. Suprantate? Bažnyčios stengiasi būti mokslinės.

154 Ir atminkite, kai žmogus daro pažangą moksle, jis kiekvieną dieną žudo save. Kai jis išrado paraką, pažiūrėkite, ką jis padarė. Kai jis išrado automobilį, jis nužudo daugiau nei parakas. Dabar jis turi vandenilinę bombą. Įdomu, ką jis ruošiasi daryti su ja? Teisingai.

155 Taip pat ir bažnyčia, kai ji bando pasiekti per mokslą, per žmogaus sukurtą programą, kas patraukia jus tolyn nuo Dievo, ir į mirtį, labiau nei tai buvo iš pradžių. Teisingai. Nesirinkite savo bažnyčios tokiu pat būdu, kaip jūs pasirinkote savo žmoną. Suprantate? Ką dėl jos padarė mokslas buvo nuostabu, bet jums geriau laikytis atokiau nuo savo bažnyčios, kas liečia tai; jis sukūrė dažus, pudrą ir visus tuos kitus dalykus. Pasirinkite pagal Jo Žodžio charakterį.

156 Taigi, dabar sulyginkime natūralią šios dienos nuotaką su šios dienos taip vadinamos bažnyčios nuotaka. Sulyginkite moterį, kuri ruošiasi ištėkėti šiandien.

157 Taigi, tiesiog pažvelkite, ką dėl jos padarė mokslas. Pirma, ji išeina su nukirptais plaukais, su vienu iš tų Džaklin Kenedy šukuosenų, suprantate, ar kažkuo panašaus. Ir jūs žinote, ką sako Biblija? Biblija iš tikrųjų suteikia teisę vyrui, jeigu jis nori, palikti ją ir išsiskirti, jeigu ji taip daro. „Ji yra negarbinga moteris, jeigu ji nusikerpa plaukus“. Taip sako Biblija. Teisingai. Nežinojote to? A-ha? O, taip! Aš per daug jums pamokslavau Kalifornijoje, kad jūs to nežinotumėte. Teisingai. O, taip! Ką gero man tai duoda? Jos vis tiek tai daro. Jūs negalite paimti paršiuko ir pakeisti jo vardo, padaryti jį avinėliu. Atkreipkite dėmesį.

158 Jūs po to manęs nekęsite, bet jūs žinosite Tiesą. Suprantate?

¹⁵⁹ Pažvelkite. Palyginkime tai. Štai ji ateina, visa išsidažiusi, kažkas tokio, kuo ji nėra - šiuolaikinė nuotaka. Nuplaukite jos veidą, jis pabėgs nuo jos, galbūt. Mirtinai jus išgąsdins, jeigu nuimsite nuo jos visa tai. Ir taip pat yra bažnyčia, su dideliu išdažytu fasadu, pora teologinių „Maks Faktor“. M-hm. Abi jos turi nuostabų, dirbtinį veidą, žmogaus sukurtą grožį, o ne Dievo sukurtą grožį. Ne tiek daug charakterio nei vienoje, nei kitoje.

¹⁶⁰ Atkreipkite dėmesį, tiesiog kaip šėtonas, užtektinai, kad suklaidintų, palyginkite dabar šiuolaikinę nuotaką su ja: dėvi šortus, dažosi, kerpa plaukus, dėvi rūbus, su kuriais atrodo kaip vyras, ir klausosi pastoriaus, kuris pasakė jai, kad viskas gerai. Jis yra apgavikas. Dėl to jis kentės anapus. Teisingai. Daro tai, kad apgautų, kad būtų kažkuo, kuo ji nėra.

¹⁶¹ Tokiu būdu elgiasi bažnyčia, gaudama didžiuosius Teologijos Daktaro, Filosofijos Daktaro, Teisės Daktaro laipsnius. Taigi, jūs sakote: „Mūsų pastorius yra *šis*, *tas* ir *anas*“, Galbūt apie Dievą žino ne daugiau nei hotentotas apie Egipto naktį. Teisingai. Gerai. Kokios tai teologinės seminarijos patirtis ir daugiau apie Dievą nieko nežino.

¹⁶² Moderni bažnyčia ir jos teologinis makiažas, h-mm, turi savo moteris ir visos su nuskusta jų šlove, per savo rikius ir pastorius, kuriuos jie turi, kaip Jezabelė, jeigu kada buvo tokia. Nukirpti plaukai, šortai, dažai, viskas suderinta su teologijos skoniu, tokia štai stovi bažnyčia. Teisingai. Bet jos dvasinis charakteris yra toli gražu ne namų šeimininkės, kurios priimti ateina Jėzus Kristus.

¹⁶³ Jeigu bet kuris krikščionis vestų štai tokią moterį, tai parodo, kad jis yra nupuolęs nuo malonės. Jo Dievo skonis ir namų skonis yra toli nuo to, kokie turėtų būti namai, kai jis pasirenka štai tokią moterį. Ne, pone. Ji tikrai neatitiktų krikščionio skoniui. Jos dvasinis charakteris yra taip žemai kritęs, miręs, denominaciniame grožyje ir pasaulio geismuose.

¹⁶⁴ Tai, kur būtent ir stovi šiandien bažnyčia, pardavė savo Žodžio duotą charakterį šėtonui, už mokslinę žmogaus sukurtą religiją. Kai ji turėjo teisę, kaip Dievo bažnyčia, stovėti su Dievo Žodžiu ir turėti joje veikiančią Šventąją Dvasią, sujungiančią Kūną kartu su Žodžiu ir Dievo meile. Vietoje to, ji pardavė savo pirmgimio teises, kaip Ezavas, ir priėmė denominaciją, leido jai tai daryti viską, ką ji norėjo, teisingai, kad būtų populiarai, kaip ir jos motina padarė Nikėjoje, Romoje. Dievo Žodis!

¹⁶⁵ O, kaip tai įėjo į mūsų sekmininkų sferą! Tai labai blogai, bet tai įėjo.

¹⁶⁶ Atkreipkite dėmesį, tik minutėlei, į Katalikų bažnyčios vienuolę. Ta moteris, norėdama tapti vienuole, galutinai įstoja į vienuolyną, ir ji yra absoliučiai atsidavusi tai bažnyčiai. Ji yra (siela, kūnas ir dvasia) tos bažnyčios nuosavybė. Ji neturi savo mąstymo. Ji negali turėti, kai ji galutinai įstoja į vienuolyną, nei

savo mąstymo, nei savo valios. Matote čia, kaip šėtonas padaro jas padirbtinomis, lygtai tai būtų tikra.

¹⁶⁷ Tikra Kristaus Bažnyčia, Nuotaka, taip pat atsidavusi Jam ir Jo pažadėtam Žodžiui, kol pats mąstymas, kuris yra Kristuje - yra jumyse. Koks skirtumas!

¹⁶⁸ Ir mes sužinome, kad šiuolaikinė bažnyčia, šiuolaikinė pasaulio bažnyčia, šiuolaikinė pasaulio bažnyčia ir taip pat dvasinė Bažnyčia, abi yra pastojusios, kad pagimdytų sūnus.

¹⁶⁹ Viena iš jų - denominaciniu gimimu, pagimdys, vieną iš . . . dienų, . . . tomis dienomis, Pasaulio Bažnyčių Tarybą, kuri duos pasauliui antikristą, per denominaciją. Tai visiška Tiesa. Aš galiu ir nesulaukti, kad pamatyčiau tai. Aš tikiu, kad taip. Bet, jūs jauni žmonės, prisiminkite, kad jūs girdėjote tarnautoją tai sakant. Tai galiausiai tuo užsibaigs. Ir tai yra žvėries ženklas, kai ji suformuos tą Pasaulinę Bažnyčių Tarybą. Ir ji pagimdys sūnų - antikristą.

¹⁷⁰ Kita yra pastojusi Dievo Žodžiui ir pagimdys Kūną, užbaigtą Jėzaus Kristaus Kūną, kuris yra Nuotaka. Kristaus Kūnas dar nėra užbaigtas. Kiek iš jūsų tai žino? Vyras ir moteris yra viena. Ir Kristus yra vienas Kūnas - Žodis. Nuotaka turės būti likusi to Kūno dalis. Ir du, kartu, vėl sudarys vieną Kūną. Kaip Adomas buvo pradžioje: vyras, jo žmona - viena. Taigi, Ji, tikroji Nuotaka, taip atsidavusi Jam, kad Ji nesinaudoja Savo mąstymu. Jo mąstymas, žinoma, yra Jo valia, ir Jo valia yra Jo Žodis.

¹⁷¹ Taigi, pažvelkite į taip vadinamą nuotaką, pasirinktą žmogaus, ir sulyinkite šiandien dvasinę su natūralia, šiuolaikinė Jezabelė, sužavėta savojo Ahabo, „Maks Faktor“ gražuolės, visa kita. Pažvelkite į bažnyčią, lygiai tas pat, paleistuvė, kas liečia gyvojo Dievo Žodį; didžiulės denominacijos, didingi pastatai, daug pinigų, dideli atlyginimai, viskas parduota. Vyras stovi už sakyklos, tvirtindamas, kad viskas gerai, ir leidžia jiems toliau taip elgtis. Tiesiog apgaulė, ir viskas. Tikrai aklas Laodikėjos Bažnyčios laikotarpis, būtent taip, kas ir pasakyta Biblijoje. „Pasakyta: ‚Aš esu turtinga. Aš sėdžiu, kaip karalienė. Man nieko netrūksta‘. Ir nežinai, kad esi vargšė, nelaiminga, akla, apgailėtina, nuoga: ir to nežinai“. Jeigu tai nėra „TAIP SAKO VIESPATS“, Apreiškimo 3, aš niekada To neskaičiau. Štai kas ji yra, ir to nežino! Pagalvokite apie tai.

¹⁷² Jeigu gatvėje, jūs pasakytumėte vyrui ar moteriai, kurie yra visiškai nuogi, kad jie yra visiškai nuogi, ir jie atsakys: „Nesikišk ne į savo reikalą“, na, kažkur čia yra psichikos sutrikimas. kažkas yra negerai su jų protais.

¹⁷³ Ir kai jūs skaitote Dievo Žodį, kaip žmonės turėtų elgtis, ir šis Šventosios Dvasios krikštas, kurį mes šiandien turime, ir žmonės, na, žmonės žiūri į jus, kaip į pakvaišusį. Jūs jiems sakote: „Jūs turite. . .“ Jie turi gimti iš naujo. Jie turi tikėti Biblija.

¹⁷⁴ Jie sako: „Tai žydų pasaka, prieš daugelį metų. Mūsų bažnyčia turi kelią“. Vargšai, apgailėtini, akli, nuogi, ir to nežino. Kas per . . . Ir Biblijoje pasakyta, kad jie pateks į tokią būklę.

Kaip tikras pranašas galėtų to nepamatyti? Aš nežinau.

¹⁷⁵ Lėtai išlenka tiesiai į visas mūsų bažnyčias, visur. Tik pažvelkite į tai, tiesiog šiuolaikinė pakraipa. „Senoji ištvirtė ir dukterys“, iš Apreiškimo 17, duodančios „vargšams, akliems, apgailėtiniems“ žmonėms savo teologinę doktriną, priešingą Dievo Žodžiui. „Ir jie rado joje vergų sielas, ir vyrus, moteris iš–iš visur“. Užtuot pritraukę žmones. . .

¹⁷⁶ Kristus įrodo Savo Žodį, kuris ir pritraukia žmones. Jis nepritraukia žmonių bažnyčiose, kurie yra sužavėti didelėmis denominacijomis ir dideliais darbais, didingomis kvailiomis kalbomis ir puošniais dalykais. Bet Dievo Žodis pritraukia Kristaus Nuotaką.

¹⁷⁷ Taigi, atkreipkite dėmesį. Įdomu pastebėti, kaip bažnyčia bando patraukti žmonių dėmesį, puošniais rūbais aprengtais choralais, apkirptais plaukais ir išsidažiusiomis moterimis. Ir jie galvoja . . . Ir ji dainavo kaip Angelas. Meluoja kaip šėtonas, visą naktį laksto po šokius, ir net nepagalvoja apie tai. Ir štai, ką jie galvoja: „Viskas gerai. Tai puiku“. Bet, matote, tai netikra. Tai ne Dievo Žodis.

¹⁷⁸ Kol tuo tarpu tikra Nuotaka pritraukia Dievo dėmesį, besilaikydama Jo Žodžio. Taigi, atkreipkite dėmesį. Dabar nukreipkime savo dėmesį į Kristų.

¹⁷⁹ Jūs sakote: „Na, taigi, palaukite minutėlę, ką jūs kalbate apie šį grožį?“

¹⁸⁰ Biblijoje pasakyta, Izaijo 53:2, kad, kai Jėzus atėjo, „Jame nebuvo jokio grožio, kad mes Jo norėtume“. Teisingai? Nėra grožio. Jeigu Jis būtų atėjęs pasaulietišrame grožyje, kaip šėtonas šiandien, žmonės būtų lakstę aplink Jį ir priėmę Jį taip, kaip jie tai šiandien daro bažnyčioje. Jie būtų patikėję Jį, priėmę Jį, kaip jie šiandien priima šėtoną. Žinoma, jie būtų. Bet Jis atėjo ne tokios rūšies grožyje, bet Jis visada ateina charakterio grožyje. Kristus nebuvo gražus, didingas, stiprus, stambus Vyras. Dievas nesirenka iš tokios rūšies.

¹⁸¹ Aš prisimenu, vieną kartą pranašas išėjo, kad paimtų karalių, kad padarytų karaliumi vieną iš Jesės sūnų, kad paimtų kitą karalių vietoje Sauliaus. Ir taigi, Jesė atvedė jį, savo didingą, stambą, gražų sūnų. Jis pasakė: „Karūna tiesiog atrodys puikiai, ant jo galvos“.

¹⁸² Pranašas išėjo, kad išpiltų ant jo aliejų. Jis tarė: „Dievas atmetė jį“. Ir Jis atmetė visus iš jų, kol jis priėjo iki mažiausiojo, pakumpusių pečių, rausvos išvaizdos vaikinuko. Ir jis išliejo ant jo aliejų, ir pasakė: „Dievas išsirinko jį“. Suprantate? Mes renkamės pagal regėjimą. Dievas renkasi pagal charakterį.

183 Charakteris, niekada nebuvo tokio charakterio kaip Jėzus Kristus. Jis gyvena jумыse ir apreiškia Jį. Mes matome, kad tai yra tiesa. Tai ne pasaulietiškas Jo grožis, kuris pritraukia Jo Nuotaką. Tai Jo charakteris, Bažnyčios charakteris, kurio ieško Jėzus; ne kur yra didingi pastatai, kur yra didžiulės denominacijos, kur daug narių. Jis pažadėjo susitikti ten, kur susirenka du ar trys. Tikrai. Štai kuo remiasi tikro tikinčiojo viltis – įrodytu Dievo Žodžiu, kad tai yra Tiesa. Renkasi pagal Jo Žodį, ne pasaulį mylinčias grupes. Jie neapkenčia to.

184 Nenuostabu, kad ji išsiskyrė su Juo, kadangi ji praleido Jo apreiškimą, ir ji to neturi. Jam ji nerūpi, koku būdu ir kaip ji elgiasi ir veikia, ir kiek joje yra tų pasaulietiškų dalykų.

185 Jis ieško još charakterio, Kristaus charakterio. Taigi, tiesiog dar minutėlę. Štai taip. Jis renkasi Nuotaką, atspindinčią Jo charakterį, kurio šiuolaikinėms bažnyčios tikrai trūksta, kuris yra milijoną mylių nuo Jo—Jo programos čia, kadangi jos atmeta, kad *Tai* yra Tiesa. Taigi, kaip tai gali būti? Taigi, Jis laukia tos dienos, kada bus suformuota Nuotaka, Hebrajams 130:8, tiesiog tiksliai Tokia, koks buvo Jis. Tai turi būti tas pats Jo kūnas, tie patys kaulai, ta pati Dvasia, viskas lygiai tas pat, tiesiog tiksliai tokia pat sudėtis, ir tie du tuomet tampa viena. Ir tol, kol bažnyčia taps tokia, jie nėra viena. Jo charakteris, Žodis šiam laikotarpiui, turi būti suformuotas. Ji turi būti suformuota kaip ir Jis.

186 Taigi, aš užbaigiu, aš noriu pasakyti, dėl ko aš kalbėjau tuos dalykus, ir aš—aš užbaigsiu. Vieną naktį, apie trečią valandą nakties, aš prabudau.

187 Aš noriu, kad bet kuris iš jūsų atsakytų į tai. Ar aš kada nors sakiau jums ką nors Viešpaties Vardu, išskyrus tai, kas buvo teisinga? Tai visuomet buvo teisinga. Taigi padėkite man, Dievas žino, kad tai tiesa. Niekur pasaulyje nėra nė vieno, iš tūkstančių dalykų, kurie buvo pasakyti, kad Jis būtų praleidęs nors vieną žodį iš to. Visada tobulai išsipildydavo.

188 Netgi tuomet, kai aš anądien buvau Finikse, ar tai buvo prieš metus, ir kalbėjau jums apie tą pamokslą „*Kelinta Valanda, Ponai?*“ Ir pasakiau jums: „Ten susitiks septyni Angelai“, ir bus Antspaudų atidengimas, ir kas. Ir žurnalas „*Gyvenimas*“ išspausdino straipsnį apie tai, ta didžiulė ryški Šviesa, kylanti ore, trisdešimties mylių aukštyje, dvidešimt septynių mylių skersmens. Jie sakė, kad negali suprasti, kas tai buvo; iki šiol nežino. Ir žmogus sėdi čia, ši vakarą, šiame pastate, kuris stovėjo ten, kartu su manimi, kai tai įvyko, tiesiog tiksliai, ką Jis pasakė. Jis pasakė man dalykus, kurie turės įvykti, ir tiksliai taip ir įvyko. Kaip atsivėrė kiekvienas iš tų Antspaudų, ir pasakė paslaptis, kurios buvo paslėptos per visus šiuos reformatorių laikotarpius ir taip toliau, tiesiog tobulai.

¹⁸⁹ Kaip, stovėdamas ant kalvos, žmonės, trys ar keturių, stovi dabar tiesiog čia, taip, netgi daugiau. Lipant į kalvą, Šventoji Dvasia pasakė: „Paimk tą akmenį“. Mes medžiojome. Ji tarė: „Išmesk jį į viršų ir pasakyk: ‚TAIP SAKO VIEŠPATS‘“. Aš padariau. Iš ten pakilo nedidelis vėjo piltuvas. Aš pasakiau: „Dvidešimt keturių valandų laikotarpyje jūs pamatysite Dievo ranką“. Šie žmonės sėdi dabar čia.

¹⁹⁰ Sekančia dieną, maždaug apie dešimtą valandą, stovėdamas ten, aš pasakiau: „Pasiruoškite. Palįskite ten, po automobiliu“, veteranas. Aš pasakiau: „Kažkas turi įvykti“. Buvo giedras dangus, tiesiai ten, dideliame kanjone. Iš Danguos nusileido Ugnies viesulas, Jis tiesiog prašvilpė su didžiule jėga, štai taip daužėsi į sienas. Aš—aš stovėjau tiesiai po Juo. Aš nusiėmiau kepurę, laikiau savo galvą. Jis pakilo maždaug tris ar keturias pėdas virš manęs, štai taip išrausė duobę aplink sieną ir sprogo. Ir sugrįžo atgal į orą, vėl pradėjo suktis aplinkui ir nusileido, taip tris kartus, ir nurėžė meskitų krūmų viršūnes, per du šimtus mylių. Girdite tuos vaikus sakant: „Amen“? Jie buvo ten, kai tai įvyko, suprantate, ir taip buvo trys sprogimai.

¹⁹¹ Ir kai jie išlindo iš po automobilių, ir visa kita, sugrįžo, pasakė: „Tai galėjo pataikyti į tave, nebūtų likę nei šlapios vietos“.

¹⁹² Aš atsakiau: „Tai buvo—Tai buvo Jis. Jis kalbėjosi su manimi“. Dievas kalba per viesulą. Suprantate? Ir tai buvo tas pats Ugnies Stulpas, kurį jūs matote nuotraukoje, stovi ten.

Ir kai Jis pasitraukė, jie paklausė: „Kas tai?“

Aš atsakiau: „Teismas ištiko Pietų pakrantę“.

¹⁹³ Ir sekančia dieną po to, Aliaska vos nepaskendo. Suprantate? Jis ten, smogė kartą, pirmas sprogimas.

¹⁹⁴ Kur, jūs turite kažką padaryti, kad pavaizduoti tai simboliais. Kaip žmogus, įbėręs druskos į puodą ir įmetęs jį į vandenį, pasakė: „TAIP SAKO VIEŠPATS, tebūnie vanduo saldus“. Ir kitas, Jėzus, paėmęs ašotį pripylė jį vandens, ir—ir padarė iš jo vyną.

¹⁹⁵ Jūs turite kažką turėti, kaip simbolį. Štai kas tai buvo, pakilo į orą ir nusileido. Tuo prasidėjo šis nedidelis viesulas. Per dvidešimt keturias valandas Jis supurtė tą kalną, kol aplink jį nupjovė keterą.

¹⁹⁶ Gerb. ponas Blair sėdi čia, aš dabar žvelgiu tiesiai į jį, jis buvo ten ir paėmė keletą iš tų nuolaužų, ir taip toliau. Čia yra Terry Sothmanas, kiti, stovi čia, ir Bili Polis. Ir broliai, daugelis iš jų sėdi čia, kurie buvo tiesiog ten ir matė tai, kas įvyko, kai Jis visa tai išdraskė.

¹⁹⁷ Tai ne prasimanymas. Tai tiesa. To nebuvo Biblijos dienomis. Tai yra dabar. Suprantate? Tas pats Dievas, kuris visada

parodydavo man tuos dalykus, ir jie įvykdavo, tiesiog tiksliai. Niekada nė karto jie nepavedė. Taigi, aš giriuosi Juo.

¹⁹⁸ Prieš keletą savaičių aš buvau regėjime. Ir aš stovėjau aukštoje vietoje, ir aš turėjau stebėti Bažnyčios peržiūrą. Ir aš atkreipiau dėmesį, ėjo man iš... Aš stovėjau štai *taip*, veidu į Vakarus. Ir iš *šios* pusės ėjo puikus būrelis moterų, tikrai puikios suknelės, ilgi plaukai, gražiai surišti nugaroje, rankovės, dailūs ilgi sijonai. Ir jos visos žingsniavo maršo ritmu, kaip: „Krikščionys karžygiai, pirmyn, Žygiuokite į karą, Jėzaus kryžių nešdami prieš save“. Ir kai jos praėjo, aš stovėjau, ir ten buvo Kažkas, kažkokia Dvasia, buvo Dievas, ir pasakė: „Tai Nuotaka“. Ir aš pažvelgiau, ir mano širdis džiaugėsi. Ir Ji štai *taip* apėjo aplink, ir praėjo pro mane.

¹⁹⁹ Po kurio laiko, kai ji praėjo štai *čia*, Jis pasakė: „Dabar, peržiūrai ateina šiuolaikinė bažnyčia“. Ir štai ateina Azijos bažnyčia. Aš niekada nemačiau tokios nešvankios grupės.

²⁰⁰ Štai eina kitos bažnyčios, iš skirtingų tautų. Jos atrodė siaubingai.

²⁰¹ Ir aš—aš sakau tai, kadangi aš esu įsipareigojęs prieš Dievą, kalbėti tiesą. Ir kai Jis pasakė: „Štai dabar, peržiūrai ateina Amerikos bažnyčia“, jeigu aš kada ir mačiau krūvą demonų, tai ir buvo. Tos moterys buvo išsirengusios iki nuogumo, su tuo pilkai atrodančiu dalyku, dramblio odos spalvos. Ir jos laikė tai prieš save, visiškai neturėdamos viršutinės dalies. Ir jos darė tokius dalykus, tuos—tuos šokių, kuriuos čia šoka tie vaikai, tas tvistas ir kita, ir grojo tokios rūšies muzika. Ir kai aš pamačiau ateinančią misis JAV, aš vos nenualpau.

²⁰² Taigi, tai yra „TAIP SAKO VIEŠPATS“. Jeigu jūs tikite mane, esant Jo tarnu, patikėkite manimi dabar. Aš nesakyčiau to, už nieką pasaulyje. Neužtektų visų pinigų pasaulyje, kad priverstų mane tai pasakyti, jeigu tai nebūtų tiesa.

²⁰³ Ir kai ji praėjo, tai buvo nešvankiausiai atrodantis dalykas, kurį aš kada nors mačiau. Aš pagalvoju: „Dieve, mes taip stengėmės, kaip darbavosi pamokslininkai ir broliai, kad paimtų Tau Nuotaką, ir tai geriausia, ką mes galėjome padaryti“. Ji sukiojosi, laikydama *tai* prieš save, kaip viena iš tų „hula“ sijonų, laikė tai priekyje prieš savo organus, jos apatinę dalį, štai *taip*, šoko ir sukinėjosi, kaip tie vaikai štai ten... tuose vulgariuose šou, kuriuos jie turi, sukiojosi. Tai buvo misis Amerikos Krikščionybė.

²⁰⁴ Taigi, padėkite man, su Dievo pagalba, štai kaip tai atrodo Jo akyse. Aš—aš tiesiog... Aš pradėjau... Aš vos nenualpau. Pagalvoju: „Visos pastangos ir pamokslavimas, ir įkalbinėjimas?“ Visos jos su nukirptais plaukais, ir jos sukinėjosi ir taip toliau, laikydamos *tai* prieš save. Jos užėjo ten, kur aš stovėjau su šia antgamtine Būtybe. Aš negalėjau Jo matyti. Aš girdėjau Jį, kalbantį man; buvo tiesiai šalia manęs. Bet kai jos

pasisuko į tą pusę, jos *tai* laikė. Ir tiesiog sukinėjosi, juokėsi ir ėjo toliau, štai taip besielgdamos, laikydamos *tai* prieš save.

205 Taigi, aš stovėjau ten Jo Artume, būdamas Jo tarnu. „Ir iš visų mano pastangų, tai geriausia, ką galėjau padaryti?“ Aš pagalvojau: „Dieve, ką gero man tai davė? Ką gero tai padarė? Visas tas šaukimas ir maldavimas, ir įkalbinėjimas, didys ženklai ir nuostabūs darbai, ir stebuklai, kuriuos Tu parodei. Ir kaip aš stovėjau ten, eidavau namo ir verkdavau po to, kai jiems pamokslaudavau ir kita, ir ką gero man tai davė? Ir tuomet, aš turiu Tau pristatyti kažką panašaus į tai, kaip Nuotaką?“

206 Ir aš stovėjau ten, žvelgdamas, ji praėjo pro šalį. Ir jūs galite įsivaizduoti, jos nugaros dalį, be nieko, laikė *tai* priešais save, kai ji praėjo šokdama, štai taip, pagal tą tvistą, kilodama savo kojas štai taip. Ir, o, ji buvo vulgari, kaip ji ėjo, jos kūnas purtėsi štai taip. Taigi, aš. . .

207 Jūs klausiate: „Ką tai reiškia, broli Branhamai?“ Aš nežinau. Aš tik kalbu jums tai, ką aš mačiau.

208 Ir kai ji štai taip praėjo, aš pažvelgiau į ją. O, aš vos nenualpau. Aš tiesios apsisukau. Aš pagalvojau: „Dieve, aš pasmerktas. Nėra reikalo man daugiau stengtis. Tiesiog geriau palikti“.

209 Ponas Karlai Viljams, jeigu jūs sėdite čia, ir tas sapnas, kurį jūs man papasakojote prieš kurį laiką, kurį jūs turėjote aną naktį, kuris kėlė jums nerimą, štai jis. Vairas paimtas iš mano rankų.

210 Tuomet, aš tiesiog pagalvojau: „Aš—aš gal tiesiog pamiršiu tai“. Aš buvau be sąmonės.

211 Tuomet, netikėtai, aš vėl išgirdau Ją ateinant. Ir ėjo iš *tos* pusės, ta pati Nuotaka, kur buvo nuėjusi *šiuo* keliu. Štai vėl ateina tos nedidukės panelės, ir visos jos buvo apsirengusios savo nacionaliniu apdaru, iš kur jos buvo kilusios, kaip Šveicarija, Vokietija ir taip toliau, kiekviena dėvėjo tam tikros rūšies apdarą, visos ilgais plaukais, tiesiog lygiai tokia pat, kaip pirmoji. Ir štai jos artinosi, ėjo. „Krikščionys karžygiai, pirmyn, žygiuokite į karą“. Ir kai jos visos praėjo pro peržiūros vietą, kur mes stovėjome, tiesiog staiga visų akys nukrypo į tą pusę. Ir tuomet jos apsisuko, ir jos nuėjo, žygiuodamos.

212 Ir kai tik jos pradėjo kilti tiesiai į padanges, viena užlipo į kalvos pakraštį ir nusileido, štai *taip*.

213 Anos pradėjo žygiuoti tiesiai į padanges. Ir kai jos nuėjo žygiuodamos, aš pastebėjau, kad porą merginų gale, atrodė, kad jos buvo svetimtautės merginos, lygtai iš Švedijos ar Šveicarijos, ar iš kažkur. Jos pradėjo žvalgytis ir. . . Aš pasakiau: „Nedarykite to! Neišeikite iš rikiuotės!“ Ir kai aš štai taip sušukau, aš buvau, regėjime, stovėjau ten, ištiestomis rankomis štai *taip*. Aš pagalvojau: „Na. . .“

214 Štai kodėl aš pasakiau tai, ką aš turėjau, ši vakarą. Aš noriu jus paklausti. Ar nėra vėliau, nei jūs galvojate? Ar gali Ji būti jau pašaukta ir išrinkta, užantspauduota? Tuomet nebus nė vieno papildomo, jūs žinote. Ar įmanoma tai? O, taip. O, taip.

215 Prisiminkite, ką aš pasakiau, anądien per pusryčius. Per apvaisinimą, sukryžminus patiną ir patele, išsiskiria milijonai embrionų, milijonai kiaušinėlių. Bet tik vienas iš jų išgyvena, ir, taip, jie visi yra vienodi: vienas iš milijono. Kiekvienas iš jų, toks pat kiaušinėlis ir tokios pat rūšies embrionas. Vienas iš jų gyvena. Likusieji miršta.

216 Niekas negali pasakyti, kuris kiaušinėlis yra subrendęs, ir, o, kaip apie tai. Dievas turi tai nuspręsti, ar tai bus berniukas, ar mergaitė, blondinė ar brunetė, ar kas tai bebūtų. Dievas tai nusprendžia. Ne pirmas pasitaikęs, bet pirmas, kurį išrinko Dievas. Galbūt vienas atėjo *čia*, ir kitas. . . Jeigu jūs kada nors atkreipėte dėmesį, mėgintuvėlyje, kaip jie sueina kartu. Aš stebėjau tai. Dievas turi tai nuspręsti. Vienas, kiekvienas iš jų, lygiai toks pat, bet per išrinkimą. Natūralus gimimas yra per išrinkimą. Dievas paima vieną iš milijono.

217 Kai Izraelis paliko Egiptą, jų kelyje į pažadėtąją žemę, jų buvo maždaug du milijonai. Kiekvienas buvo po tuo pačiu paaukotu avinėliu, arba jie nebūtų buvę gyvi. Visi jie klausėsi Mozės, pranašo. Kiekvienas iš jų buvo pakrikštytas Raudonojoje jūroje. Kiekvienas iš jų šoko, moterys su Mirjama, pirmyn ir atgal (kai) pakrantėje, kai Dievas sunaikino priešą. Kiekvienas iš jų stovėjo su Moze, ir girdėjo jį dainuojantį Dvasioje. Jie, visi, valgė maną tyrlaukiuose, kuri krito iš Dangaus. Svežia manna, kiekvieną naktį, kas yra Žinios provaizdis, kiekvienas iš jų valgė ją. Bet, iš dviejų milijonų, kiek iš jų pasiekė? Du. Vienas iš milijono.

218 Ši vakarą pasaulyje yra maždaug penki šimtai milijonų krikščionių, įskaitant katalikus ir visus. Penki šimtai milijonų taip vadinamų krikščionių pasaulyje. Jeigu ši vakarą ateis Paėmimas, tai reikštų. . . jeigu skaičiuotume vieną iš milijono. Aš nesakau, kad taip yra. Bet jei tai būtų, per sekančias dvidešimt keturias valandas dingtų penki šimtai žmonių. Jūs niekada apie tai net neišgirstumėte. Bet kuriuo atveju, būtų tiek dingusiųjų, kad jų net nepasigestų.

219 Tuomet gali būti, gali mums nutikti, draugai, kaip buvo, kai atėjo Jonas Krikštytojas. Netgi mokiniai klausė: „Kodėl Raštuose sakoma, kodėl apaštalai ar pranašai sako, kodėl sako, kad pirma turi ateiti Elijas ir viską atstatyti?“

220 Jis atsakė: „Aš sakau jums, kad Elijas jau atėjo, ir jūs to nežinojote“.

221 Vieną iš tų dienų, jūs galite būti palikti sėdėti čia: „Kaip dėl Paėmimo, prieš ateinant suspaudimui?“

„Jis jau atėjo, ir jūs to nežinojote“.

222 Visas Kūnas užantspauduotas, tiesiog išlaiko Tai žingsniuodami. Aš nesakau, kad tai yra tokiu būdu. Aš tikiuosi, kad taip nėra. Bet, drauge, kai tai . . .

223 Jeigu mes turime jausmą savo širdyje, ši vakarą, kad mes turime sutvarkyti savo gyvenimus, ir dalykus, kuriuos mes esame padarę, leiskite man jums patarti, kaip brolis tarnautojas. Aš pasakysiu tai pirmą kartą nuo sakyklos. Aš apie *Tai* pasakiau gana daug ši vakarą, nei apie bet ką kitą, bet kuriuo atveju, bet kuriuo laiku, prieš publika, kadangi aš turėjau didelę laisvę šiuose susirinkimuose. Jeigu jūs tikite mane esant Dievo pranašu, jūs paklauskite, ką aš jums pasakiau. Jeigu yra nors mažytis jausmas jūsų širdyje, jūs tiesiog dabar eikite pas Dievą. Padarykite tai.

224 Stabtelk minutėlę, žmogau. Pažvelk į savo—savo mokymus, kuriems tarnauji. Pažvelk į savo bažnyčią. Ar ji yra tiksliai su Dievo Žodžiu? Ar jūs atitinkate visas sąlygas? Sakote: „Aš esu geras žmogus“. Taip pat ir Nikodemas, ir visi likusieji. Jie—jie buvo puikūs. Suprantate? Tai nieko bendro su Tuo neturi.

225 Ir, moterys, aš noriu, kad jūs pažvelgtumėte į veidrodį, ir pažvelgtumėte į tai, ko Dievas reikalauja, kad moteris darytų. Ir dabar pažiūrėkite į Dievo veidrodį, ne į savo bažnyčios veidrodį - į Dievo veidrodį; ir pažiūrėkite, ar atitinkate savo gyvenimu dvasinei Jėzaus Kristaus Nuotakai.

226 Tarnautojai, pagalvokite apie tą patį. Ar jūs nukerpate *čia* kampus, kad išgelbėtumėte kieno tai jausmus anapus? Ar jūs darytumėte *tai*, jeigu tai nebūtų . . . ir jie išmestų jus iš bažnyčios? Jeigu jūs taip jaučiatės, mano brangus broli, leiskite man jus išpėti, Jėzaus Kristaus Vardu, bėkite nuo to tiesiog dabar.

227 Ir ponija, jeigu jūs negalite atitikti krikščionės sąlygoms, ne kaip formalios krikščionės, bet savo širdyje, ir jūsų gyvenimas tiksliai atitinka Dievo vedybų pažymėjimui, *čia* sakoma, tai turi būti . . .

228 Ir, bažnyčios nariui, jeigu jūsų bažnyčia nėra tokia, negali atitikti Dievo Žodžio reikalavimui, išeikite iš jos ir įeikite į Kristų.

229 Tai rimtas išspėjimas. Mes nežinome kada, ir jūs nežinote kada šis miestas vieną dieną gulės štai *čia*, vandenyno dugne.

230 „O, Kapernaume, - pasakė Jėzus, - tu, kuris išaukštintas iki dangaus, būsi nugramzdintas į pragarą. Nes jei galingi darbai būtų buvę padaryti Sodomoje ir Gomoroje, tai stovėtų iki šios dienos“. Ir Sodoma, Gomora guli Negyvosios jūros dugne. Ir Kapernaumas - jūros dugne.

231 Tu, miestas, kuris tvirtini esąs Angelų miestu, kuris išaukština save iki dangaus, ir platini visą purvą, nešvankias madas ir kita, kol net užsienio šalys atvyksta *čia*, kad paimtų

mūsų nešvankybes ir išsiuntinėtų tai, tu, su savo puikiomis bažnyčiomis ir bokštais, ir taip toliau, kaip tu darai. Atmink, vieną dieną tu gulėsi jūros dugne, tiesiog dabar tavo didžiulė tuštynė yra po tavimi. Dievo rūstybė prasiveržia tiesiai po tavimi. Kiek ilgai Jis dar laikys tą smėlio juostą, kabančia virš to? Kai tas vandenynas ten, mylios gylyje, nuslinks ten, nugrimzdamas į Saltono jūrą. Tai bus baisiau, nei paskutinę Pompėjos dieną. Atgailauk, Los Andžele.

²³² Atgailaukite, likusieji iš jūsų, ir atsigręžkite į Dievą. Jo rūstybės valanda yra virš žemės. Bėkite, kol dar yra laikas bėgti, ir įeikite į Kristų.

Melskimės.

²³³ Brangus Dieve, kai, mano dvasia dreba, iš mano širdies rieda perspėjimo ašaros. Suteik, O Dieve, kad nelaikytu juokais to, ką aš pasakiau, ir bažnyčios žmonės nemanytų, kad tai buvo kažkokia išankstinė nuostata prieš juos. Te jie pamato, Viešpatie, kad tai su meile.

²³⁴ Tu esi mano liudytojas, Visagali Dieve, metai iš metų aš važinėjau aukštyn ir žemyn šia pakrante, pamokslaudamas Tavąjį Žodį. Būk man liudytoju, O Dieve, jeigu tai įvyktų šį vakarą, kad aš pasakiau Tiesą. Tu žinai šį regėjimą apie Nuotaką - yra Tiesa. Tuo aš paėmiau Tavo Vardą, Viešpatie, ir pasakiau, kad tai buvo TAIP ŠAKO VIEŠPATS. Ir aš jaučiu, kad aš suvokių, Viešpatie, ką aš darau.

²³⁵ Taigi, aš meldžiu Tave, Viešpatie, Jėzaus Vardu, tegul žmonės papurto save šį vakarą, ir lekia nuo rūstybės, kuri ateina, nes ant durų ir ant tautų užrašyta Ikabodas. Ir juoda varnelė buvo pažymėta skersai to. Dievo Dvasia buvo tuo nuliūdinta, ir jie buvo pasverti ir laikomi nepakankami. Nebukadnecaro puota vėl pasikartojo, su girtų vakarėliais ir pusiau apsirengusiomis moterimis, kurie save vadina krikščioniais.

²³⁶ O Dangaus Dieve, pasigailėk nuodėmingo pasaulio ir nuodėmingų žmonių, Viešpatie, kokie mes esame šį vakarą. Dieve, aš stengiuosi stovėti pralaužime ir prašyti Dieviškos malonės, kad Tu prakalbėtum šį vakarą šiai miniai, ir patrauktum Savo Nuotakos dėmesį, Viešpatie, kad žygiuotu ne pagal kokio nors mokymo ženklą, bet pagal Viešpatie Jėzaus Kristaus Evangelijos skambesį. Suteik tai, O Dieve. Tebūnie tai žinoma, šį vakarą, kad Tu esi Dievas ir Tavo Žodis yra Tiesa. Kol, iškilmingai šių žmonių akivaizdoje, mes atkreipsime jų dėmesį į Tavo Žodį.

²³⁷ Jėzaus Kristaus Vardu, aš meldžiu už juos, Viešpatie. Jie matė Tave, be jokio šešėlio abejonės, judantį per jų minias ir pasakantį jiems, kas yra jų širdyje. Ir Tu žinai, Viešpatie, kas vyksta tiesiog dabar. Tu žinai, kad tai Tiesa, O Dieve. Ir aš meldžiu Tave, Jėzaus Vardu, tegul Šventoji Dvasia vėl užtaria, Viešpatie, ir ištraukia iš auditorijos, Viešpatie, tuos, kurie yra

irašyti į Avinėlio Gyvenimo Knygą. Suteik tai, O Dieve. Aš meldžiu iš visos širdies.

²³⁸ Šie žmonės, Viešpatie, laisvai atiduotų paskutinį centą, kurį jie turi, kad paremtų Žinią. Jie padarytų viską, ką jie gali. Bet, O Dieve, kai reikia susidurti su Ja, ir įeiti į Ją, aš meldžiu, Dieve, kad tai būtų šis vakaras, kad Tu atlyginsi jiems ir išliesi ant šio susirinkimo Savo Šventąją Dvasią. Ir tegul nebus džiūgavimo ir šokinėjimų aplink, bet verksmas, šauksmas ir atgaila, laikantis už altoriaus kampų, kol mes matome, kaip ši vakarą teismas praeina po mumis. Suteik tai, Dieve. Aš meldžiu taip nuoširdžiai, kaip tik aš galiu, Jėzaus Kristaus Vardu.

²³⁹ Mano broli, sese, aš—aš nežinau, ką daugiau pasakyti, jeigu aš radau malonę jūsų akyse, per Dievo jėgą, jeigu jūs tikite mane esant Jo pranašu. Tai pirmas kartas, kai aš viešai tai pasakiau. Bet aš jaučiu tam tikros rūšies keistą perspėjimą. Aš nesu linkęs tam. Jūs žinote, kad aš nesu. Aš taip nesieliu. Aš nesiryžau kalbėti šio pamokslo ir pasakyti šiuos dalykus. Aš bandžiau išvengti ir visa kita, kad to nedaryčiau. Bet Tai buvo pasakyta, ir Tai stovės Teismo Dienoje, kaip liudijimas, kad aš kalbėjau Tiesą. Tai yra TAIP SAKO VIEŠPATIS! . . . ? . . .

²⁴⁰ O, sekmininkai, gelbėkite savo gyvybę. Bėkite prie altoriaus ir šaukitės, kol dar ne per vėlu, nes valanda ateis, kai jūs šauksitės, bet tai neduos nieko gero. Nes Ezavas ieškojo savo pirmgimio vietos, ir negalėjo jos rasti. Aš pavedu tau, o Kalifornija. O, Pilnos Evangelijos Verslininkų suvažiavime, kuriuos aš myliu, kuriuos aš palikau ir su kuriais esu susietas visa savo širdimi, aš ši vakarą pavedu jus Jėzui Kristui. Bėkite pas Jį! Neleiskite, kad šėtonas kada nors atvėsintų jus nuo To. Laikykitės To, kol visi jūs būsite pripildyti Šventosios Dvasios, tiek, kad privers jus ateiti prie šio Žodžio, kuris privers jus, moteris, pasitaisyti, kuris privers jus, vyrus, pasitaisyti. Jeigu jūs sakote, kad turite Šventąją Dvasią ir negalite pakęsti Žodžio, tai jумыse yra kita dvasia. Dievo Dvasia yra Jo Žodyje, Mesijo, pateptas Žodis. Nuotaka turi būti „ponia Mesija“ - pateptuoju Žodžiu.

²⁴¹ Atsistokime, Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu. Jeigu jūs daugiau niekada nebeišgirsite mano balso. . . Bet, Dievui leidus, už keleto valandų aš išvykstu į Afriką. Galbūt aš niekada nebegrįšiu. Aš nežinau. Bet aš sakau jums, iš visos savo širdies, aš pasakiau jums Tiesą. Aš nevensčiau jums paskelbti viską, ką Dievas liepė man pasakyti. Ir aš pasakiau Tai Viešpaties Vardu.

²⁴² Tai svarbus momentas. Aš nežinau, kaip tai išreikšti. Aš jau keturis kartus bandžiau palikti sakyklą, ir aš negalėjau to padaryti. Tai rimta valanda. Niekada to nepamirškite. Tai galbūt laikas, kai Dievas daro Savo paskutinį kvietimą. Aš nežinau. Vieną dieną jis padarys Savo paskutinį kvietimą. Kada? Aš

nežinau. Bet aš jums sakau, pagal regėjimą, atrodo, kad Nuotaka jau beveik užbaigta.

²⁴³ Pažvelkite į ateinančias nominalias bažnyčias. Kai mieganti mergelė ateina Aliejaus, jai nepavyko Jo gauti. Nuotaka įėjo. Paėmimas įvyko. „Kol jos nuėjo pirkti Aliejaus, atėjo Jaunikis“.

²⁴⁴ Ar jūs miegate? Pabuskite, greičiau, atsipeikėkite. Ir melskimės, kiekvienas, lygtai mes mirtume šia akimirka, Viešpaties Vardu. Tegul kiekvienas meldžiasi savo būdu.

²⁴⁵ Visagali Dieve, pasigailėk mūsų. Viešpatie, pasigailėk manęs. Pasigailėk mūsų visų. Ką gero tai duos, nesvarbu ką mes darytume, jeigu mes nesugebame įvykdyti šių dalykų? Aš stoviu ir prašau malonės, O Dieve, prieš tai, kai šis didingas miestas nugrims į jūrą ir Dievo teismas nušluos šią pakrantę. Aš meldžiu, Dieve, kad Tu pašauktum Savo Nuotaką. Aš dabar pavedu jus Tau, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen. Amen...?... Aš pasakiau tiesą...?...



NUOTAKOS IŠRINKIMAS LIT65-0429E
(The Choosing Of A Bride)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba ketvirtadienio vakarą, 1965 m. balandžio mėn. 29 d. Pilnos Evangelijos Verslininkų Internacinaliniame suvažiavime, Biltmore Viešpatyje, Los Andžele, Kalifornija, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Įrašų.

LITHUANIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org